

Ruh ve Madde

Ruh ve Madde Yayıncılık ve Sağlık Hizmetleri A.Ş.

*İnsanlıği Birleştiren Bilgiyi Yayma
(BİLYAY) Vakfı'nın Kuruluşudur. ©*

Cilt:38 Sayı:444 OCAK 1997
(KDV DAHLİ) 120.000 TL. YURTDIŞI: 5 DM.

Şirket Adına Sahip ve Sorumlu Müdür:
Ergün ARIKDAL

Teknik Sorumlular:
Genel Yayın Sorumlusu:
Halük HACALOĞLU

Basım-Yayım Uygulama Yönetmeni:
Levent KOSOVA

Dizgi ve Mizanpaj Sorumlusu:
Neslihan PARLAK

Çeviri ve Redaksiyon Sorumlusu:
Yasemin TOKATLI - Ayhan TOLAYBENK

Yönetim Merkezi:

Hasnun Galip Sok. Pembe Çıkmaızı
No:4 D:6 80060 Beyoğlu/İSTANBUL
Tel: 243 18 14 • Fax: 252 07 18

Dizgi

Ruh ve Madde Yayınları
Tel: 243 18 14

Kapak ve İç Baskı

Meta Basım Yayım San. ve Tic. Ltd. Şti.
Tel: 281 62 00 - 268 37 28

Renk Ayrımı

Degrade Grafik Tasarımı ve
Reprodüksiyon Ltd. Şti.
Tel: 246 26 26 - 240 59 40

Haberleşme, Abone ve Havale Adresi
RUH ve MADDE P.K.9
80072 Beyoğlu/İST.

Abone Ücreti: Yıllık, Yurtiçi 1.440.000 TL.
(Öğrenciler: 1.150.000 TL.),
Yurtdışı: 60.-DM
Posta Çeki No: 655294
Ayda bir yayınlanır.
E-mail: bilyay@ibm.net

İÇİNDEKİLER

● SEVGİLİ OKUYUCULAR	1
● REALİTE: FİZİKSEL ve RUHSAL İMKÂNLAR	2
● EVRİM	6
● ŞUUR: BİR DOĞU PERSPEKTİFİ	8
● BİLİMSEL ARAŞTIRMA DERNEĞİNİN 14. YILLIK TOPLANTISINDA SUNULAN MAKALELERDEN ÖZETLER	10
● UFO'LAR ve UZAYLILAR HAKKINDA YENİ BİLGİ ve BELGELER	15
● YAŞAMA TARZI	16
● İKLİM DEĞİŞİKLİKLERİNİ KONTROL EDEN KİMDİR? 17	
● GARİP OLAYLAR	21
● ÖLÜMSÜZLÜĞÜN FİZİKSEL BEDENİ	24
● EPRÖVLE GELİŞME	28
● MEDYOMLUK MU YOKSA DDA MI?	30
● BEDENSİZ VARLIK "KEMAL YOLCUSU"NDAN	33
● KENDİNİ TANI	34
● HATIRALAR ve REENKARNASYON ÜSTÜNE	35
● KİTAP İNCELEMESİ - ÖLÜM ve KİŞİSEL KALIM: ÖLÜMDEN SONRA HAYAT İÇİN KANITLAR	37
● AZİM ZAAFININ TEDAVİSİ	40
● SADIKLAR PLÂNI'NDAN RUHSAL TEBLİĞLER: GERÇEK ve UYDURMA KİŞİLİKLER	41
● BİLYAY VAKFI ÖNEMLİ BİR MİSAFİR AĞIRLADI	42
● BİLYAY VAKFI'NIN 1996 YILI ETKİNLİKLERİ	43
● KİTAP İNCELEMESİ: DÖNÜŞÜM	44
● RUHSAL İDARE MEKANİZMASI	45
● KIBRIS'TAN HABERLER	46
● ETKİNLİKLERİMİZ	47
● KİTAPLAR ARASINDA: ANTIK ÇAĞ'DAN GÜNÜMÜZE KADAR ESSEZLER ve SİRLERİ	48

“Her zaman her an vazife yapmaya hazır olmak gereklidir.”

Bu sözün anlamı gayet açık ve seçik. Varlıklar sonsuz değişkenliklere sahip olarak ellerindeki imkânların sağladığı gücü kullanmak suretiyle Kâinata hizmet etmek zorundadır. Her varlık işlediği işin ve yaptığı hareketlerin gayesinin varlıksal “vazife yapma hakkının” uygulaması olduğunu bilmelidir. Yaşamak baştan aşağı -bilerek bilmeyerek- vazifeleri yerine getirmekten ibarettir.

Her şeyde olduğu gibi, farkında olmak, uyanık ve dikkatli olmak, olayların ardındaki mânâyı yakalamak, her zaman ve her an kendimizi unutarak, aşarak vicdanımızın en geniş ve yoğun şekilde katıldığı bir istekle Kâinatın ahengi ve düzeni için eylemde, işlemde bulunmak gibi varlıksal bir zorunluluğu idrak etmeliyiz.

Bazı ender durumlarda, varlıklar bedenli hâlde iken yoğun bir vicdan yükselmesi ya da farkındalığa sahip olarak, belirlenmiş, nitelenmiş bir görevi, insanlığa karşı olan görevi yerine getirme imkânına ulaştırılabilir. Böyle bir görevin yapılabilmesi için elbetteki her zaman ve her an görevi yerine getirmeye hazır olmak gerekecektir.

Vazife yapmaya hazır olmak!

Doğan her şeyin bir ilkesi vardır. Bu ilke bir şeyden doğmamıştır, öyle olacak olsa ilkeligi kalmazdı. İlke yok olmaz ve yeniden de doğmaz. Aksi hâlde kâinat hareketsiz kalır, yok olur.

Vazife yapmak ve vazifeli olmak da böyledir. Dünya'ya gelişin bir ilkesi vardır. Bu ilkenin ışığında ve hedefinde sabit kalarak yaşamın bütün öteki ayrıntıları, bir hazırlık olarak uygulanır. Ayrıntılar, hissedilir dünyanın bütün olayları İLKE'nin hedefine göre şekillenirler.

Bütün eylem ve hareketlerin maksadı İlke'nin gerçekleşmesi, yani vazifelerin yerine getirilmesidir. Her şeyin başı, sonu ve ortası'nı elinde tutan Tanrı, amacına, vazifelerin ilkede ve ayrıntılarda kesin uygulanması ile ulaşır. Bu vazifeler aynı zamanda Tanrılık Yasalar gibidir; kim onları bozmaya kalkarsa, dehşetli bir karşılık alır. Adalet her zaman işlemektedir.

Vazife'nin İlkesine benzemeye çalışmak için bütün gücü ile mücadele eden, olabildiğince ona benzeyecektir. Bu ilkeye benzendiği zaman da insan Vazife Dostu olur, vazifeli olur. Ama bu oluş tertemiz bir ruhla olmalıdır. Burada verilen değil alınandan söz ediyorum. En başta bile olsa “istemek” işin sırrıdır. Doğmadan evvel, zaman akışı nereye kadar olursa olsun, istenen bir vazife, liyakat ölçüsünde alınır ve muhafaza edilir.

Vazifesiyle Dost olanlar her zaman, her an vazifesini yapmaya hazırdırlar.

KONFERANS ÖZETİ

Ergün ARIKDAL

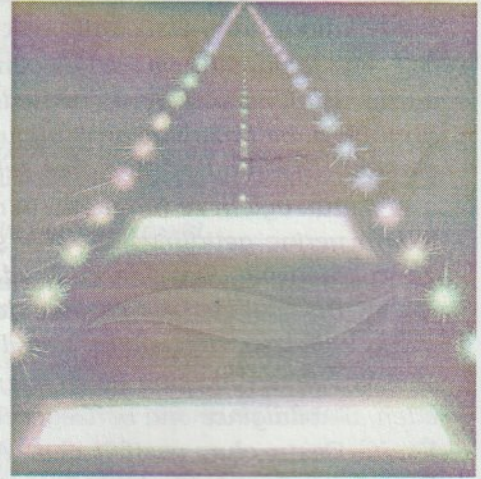
Bilimsel ve ruhsal imânlar dünya eprövlerini yönetmeye çalışan, dünya eprövlerini zenginleştirerek varlıkların şuur düzeyini yükseltmeye çalışan Yücelerin bizim önümüze koymuş oldukları imkânlardır.

FİZİKSEL ve RUHSAL İMKÂNLAR

FİZİK evren ve onun görüntüsünü duyularımız vasıtasıyla tanımaktayız öncelikle: O katıdır, sıvıdır, gazdır veya gazın dışında olan başka bir şeydir. Bu fizik evreni görür, dokunur, koklar, hisseder ve duyularımızla kendisinden bilgi alırız. Ve bir de sadece belli bir duyumuzu kullanabildiğimiz, yani gözlem yapabildiğimiz bir evren var. Bu bizim dünyamızın dışına doğru taşan, uzaya doğru geniş sonsuz mekâna açılan bir evrendir. Bunları da astronomik gözlem cihazlarıyla, astronomik hesaplarla ve yeryüzünde yapılan kimyasal, fiziksel tecrübelerin sonucunda elde etmekteyiz. Bunları astrofizik bir âleme, yani renkler, tayflar, titreşimler, manyetik alanlar, elektromanyetik alanlara vs. bağlamaktayız.

YARADAN KAVRAMI

Acaba gerçekten biz görebildiğimiz evrenin bütün veçhelerini inceleyebiliyor muyuz

İç varlığımıza doğru bir tırmanma gösterebiliyor muyuz? Oraya doğru tırmanmış evrenin merkezine doğru bir tırmanış mânâsına gelir.

veya buna nüfuz edebildik mi? Tabii bu durumda ilk hatırımıza gelen şey, atomaltı âlemler

alâkalı araştırmalardır. Şimdi o kuarkların, diğer minik partiküllerin ortaya çıkışları vs. giderek artıyor. Bunların ötesinde de devam eden incelemeler doğal olarak bilinmeyen, araştırılacak pek çok yeni evrenlerin varlığını da kendiliğinden getiriyor. Bunların olma ihtimali bugünkü fizik araştırmacıları tarafından büyük bir yüzdeyle kabul edilmektedir. Fizik evren ve onun görüntüsünün esasını tabii birçok açılardan ele almamız mümkündür. Teolojik ya da sırf bizim idrak edebilme gücümüzden veya anlayış açısından da ele almak mümkündür.

Teolojik bakımdan ele alırsak, geleneksel olarak fizik evren ve fizik evrenin meydana getirilişi esnasında, bu büyük enerjiyi sağlayan bir başka sistemin mevcut olduğu veya sistemi meydana getiren bir tekliğin mevcut olduğu meselesi için içine giriyor. Bu da teolojik olarak bir Yaradan kavramına ister istemez bizi götürüyor. Yani hiçbir şeyin kendiliğinden meydana gelmediği meselesi önümüze çıkıyor. Rastgelelikle kâinatta herhangi bir şeyin olmadığı, tesadüfen herhangi bir şeyin meydana gelmediği sorunu ortaya çıkıyor. Tüm bunlar daha yüce olan tek bir merkezî sistemin tezahüründen ibarettir. Biz onu eşya veya atom olarak görüyoruz.

VARLIKSAL YÜKSELİŞ

Tüm görülen evrenler sonsuz bir varlığın görüntülerinden ibarettir. Sonsuzun görüntülenmesine fizik evren adı verilebilmekte ya da bu türde açıklamalar yapılmaktadır. Bu açıklamalar düşünce itibarıyla bize sınır tanımamayı, sınırsızlığı, bir yerde çakılıp kalmamayı öğretir. Hikmetinden sual olunmaz sözünün tamamen tersine, hikmetinden sual sormak lâzımdır; nedendir, niçindir, sorusunu sormak gerekir. Çünkü bütün problem zaten o soruyu sorarak, bu hikmetin asıl kaynağını anlamaya çalışmaktır. Biz insan varlığının, ruh varlığının en büyük özelliği, kendi menşei hakkında en geliştirici, en geniş soruyu sorabilecek bir kapasitede bir yaradılıştan oluşmasıdır.

Asıl işi bu soruyu sorarak, merkeze doğru tırmanmaktır. Bizim kendi merkezimiz, kendi varlığımız, özümüz yani şuurumuzun meydana

geldiği asıl yer, manevî varlığımız, iç varlığımız, acaba oraya doğru bir tırmanma gösterebiliyor muyuz? Böylece oraya doğru bir çıkış, tırmanış evrenin merkezine doğru çıkış mânâsına gelir. Ancak biz o yoldan geçmek suretiyle evrenin merkezine doğru, daha doğrusu merkez olarak kabul ettiğimiz o büyük bir yaradılış potansiyeline doğru bir anlayışa ve şuurlanmaya doğru çıkarız.

VARIZ, O HÂLDE DÜŞÜNÜYÖRÜZ

Materyalizmin büyükbabası Descartes'tir, haklı olarak kendi vazifesini yerine getirmiş olan bir varlıktır. Onun bir ifadesi herkesçe bilinir, fakat artık insanlık değişmesi gerekli olduğu hakkında da büyük fikir birliğindedir. "Düşünüyorum, öyleyse varım" sözcüğünün yanlış bir ifade olduğu kanaati giderek yayılıyor her tarafta. Yani düşünmezsek varlık olmamız ortadan mı kalıyor? Var değil miyiz? Tamamen bir başka bir öneri hâlinde ortaya çıkıyor, "Varım, bundan dolayı düşünüyorum" ifadesi ortaya çıkıyor. Ben önce varım, ondan sonra düşünüyorum, yani düşünce var olmanın bir sonucu olarak ortaya çıkıyor. Yoksa varlık düşüncenin bir sonucu değil. Fizikî tatbikatta bunun çok çarpıcı garip sonuçları vardır. Örneğin, beyin fonksiyonu çalışmayan bir hastanın ötenazi isteği burada çözülmesi gereken problem olarak bilim adamlarının gözü önünde duruyor.

YAŞLILIK

Bu demektir ki, düşünce, varlığı meydana getirmiyor. Varlık başka bir şey. Var olmak, hayat sahibi olmak, hayatîyetin ve canlılığın olması, düşünceyle alâkalı bir husus değildir. Düşünüyorum o hâlde varım, değiliz. Var olduğumuz için, diğer işlerle, canlılıkla beraber düşünürüz demektir, düşünmediğimiz hâlde de varız. Pratik bakımdan da böyle birçok garip sonuçlar çıkıyor. Şimdiki hâlde birçok fizikçi (özellikle Amerika'da gelişiyor bu akım) tamamen varız, o hâlde düşünüyörüz, şeklindeki öneriyi yaimaya çalışıyorlar. Bu bakımdan, örneğin ötenazinin yanlış bir uygulama olduğu fikrindeler.

Şimdi buna karşı da büyük bir tepki var. ➤

Kim bunamışsa, beyni fonksiyonunu yitirmişse, onu ölü kabul edecek. Çünkü kaba maddeci tıp anlayışı beyni çalışmıyorsa, bunu ölü kabul edecektir, diyor. "Düşünüyorum, o hâlde varım." ifadesini doğru kabul ediyor. Düşünemediğine göre senin zihnin bilgileri biraraya getirip, mantıklı bir hayat şekli kuramıyorsa, sen ölü sayılırsın tarzında görüşleri var. Bu büyük bir çekişme tarzında bugün devam edip gidiyor. Ötenazi ile insan hürriyeti, tekâmül meselesi, epröv meselesi, (dünyasal ve bedensel eprövlere) bunların lüzumu hakkında pek çok spiritüalizm yayınları ve araştırmaları vardır.

SPİRİTÜEL GERÇEK

Fizik görüntünün arkasında çok daha büyük başka meselelerimiz vardır. İnsanlığın en büyük problemleri, bütün anlaşmazlıklar, bütün çatışmaların arkasında spiritüel bir gerçek var. Yani ahlâkî bir gerçekten çok ruhî bir gerçek var. İnsanı nasıl tanıyorsun, insanı nasıl görüyorsun?

Beşerî haklarla insanlar birbirleriyle gerçek bağlantıyı kuramıyor ve bir şey de elde edemiyor. İnsan kavramını yeniden ele almak, yeniden tanımlamak ve bunu genel bir şekilde ortaya koymak lâzımdır. Elde bulunan bilgilerin çoğu eskimiş, köhne, çok tarihî bir devrim doktrinine bağlı olmak üzere meydana gelmiştir.

İnsanı çok değişik açılardan ele almak, tetkik etmek ve yeniden tanımlamak lâzımdır. Bu çok önemlidir ve bu yapılmadığı, insan meselesini tam mânâsıyla tanıyamadığımız, bilemediğimiz, durumunu anlayamadığımız için de tüm insanlık olarak büyük rahatsızlıklar içindeyiz. Birçok sorunu çok yanlış bir tanımla, bilimsellik adı

İnsanlığın en büyük problemleri, bütün anlaşmazlıklar, bütün çatışmaların arkasında spiritüel bir gerçek var.

altında, her türlü yanlışlığı yapmaya çalışıyoruz. Gerçek bilimde böyle şeyler olamaz. Ama herkes kim eline neyi alırsa bu iş bilimseldir, bilimsel verilere ve bilimsel hakikatlere göre ortaya çıkıyor, diyorlar. Bu inanılacak şey değil, biraz daha fazla dikkatli, uyanık ve araştırmacı olmamız gerekiyor. Bilimsellik bize her şeyi getiremiyor, çözemiyor.

BİLİMSEL AHLÂK

Bilimselliği kullanan insanların zihniyeti çok önemli. Bu bilim anahtarı kimin elinde, kim açıp kim kapatıyor bunları? O, insanın gene iç varlığıyla, vicdanıyla, onur düzeyiyle, etik yapısıyla alâkalı bir durumdur. Bu mantalite ile ilgili birçok kitaplar okur, filmler seyrederek. Bilim adamları olup da dünyanın başına türlü belâlar getirmeye çalışan insanları görürüz. Çok basit ilkeler içerisinde hareket ederek çok büyük zararlara, yanlış hareketlere, boşa giden enerjilere sebep olurlar.

iz beşer olarak birçok şeylerden sorumluyuz. Her şey Yükarı'nın bizden istediği tarzda olmuyor, çünkü istenileni yapamıyoruz. Tüm bu olumsuzluklar ruhsal dünyanın, anlayış seviyemize uydurduğu, zorladığı bir şeyler değil. Birçok şeyleri bize empoze eden yok: İllâ bunu yapacaksınız, buradan geçeceksiniz, buradan başka yol yok, bunun dışında herhangi bir şey bulamazsınız diye kesinlikle bir kısıtlama, dar bir hareket alanı konulmamış. Her şey sonsuz şekilde önümüzde açık. Yalnız biz geçmesini bilemiyoruz ve seçme cesaretini gösteremiyoruz. Seçme cesaretini göstersek bile o yolda ilerleme gücünü gösteremiyoruz.

GELENEKSEL TUTUCU BAĞLAR

Her şey önümüze çıkıyor. Her imkân her an bizim önümüze, ayaklarımıza kadar gelir, güzel bir dalganın sahile vuruşu gibi yaklaşır, yaklaşır, ayaklarımıza değer ve geri çekilir. Halbuki o dalga gelirken bizim bir adım atıp o attığımız adımla ayaklarımızın islatılması veya lâzım olan enerjiyi almamız mümkündür. Ama biz bunları neden yapamıyoruz, diye bir soru akla gelebilir. Çünkü geleneksel birtakım bilgiler, hatta öyle ki DNA'mıza kadar işlemiş birtakım sloganlar var. Bunlar varlığın şuuru alanına işlenmiş asırlardan beri. Sistemi yakalamış tutucu bir mekanizma, bunu hep empoze ederek, şartlandırarak kitlesel büyük kolektif şuuraltının bir üyesi hâline getirmiş, herkesi oraya bağlamıştır. Sanki

merkezî bir bilgisayara bağlanmış gibi herkes bu geleneksel bilgilere, yanlışlara, tutuculuğa bağlanmış durumdadır.

İstesek de kurtulamıyoruz, kolektif şuur telkini dediğimiz bir telkin türü vardır, ona bağlıyız. Bir şey yaparken derhal o bizim arkamızdan mır mır yapıyor, farkında olmadan: Böyle olmaz, öyle değil, böyle yapacaksın, ayıptır, günahdır, kınanırsın, reddedilirsin, atılırsın tarzında bir yığın sansürle beraber kendi iç atılımımızı, önümüze çıkan imkânları, bizi geliştirecek olan imkânları reddetmiş oluyoruz. Daha doğrusu teşebbüsümüze ortadan kalkıyor, aksiyoncu, hareketçi olamıyoruz; pasif, bir bakıma da niteliksiz bir yığın varlık hâline geliyoruz, hep aynı şeyleri yapan ve tekrar eden varlıklar şekline.

İDRAKSİZ DAVRANIŞLAR

Dante'nin ünlü *İlâhî Komedyası*'nın "Cehennem" bölümünde bir sahne vardır: Cehennemliklerin bir kısmı hiç durmadan iri yuvarlak taşları yokuş yukarı çıkarırlar ve yokuşun üst başına bırakırlar; sonra aşağıya inerler, ama bıraktıkları taşlar da aşağıya yuvarlanır. Böylece hiç durmadan aynı taşları yukarıya taşır dururlar. Bitmeyen bir eziyet...

Jnsanlık da yaşarken fizik dünyada inançları, örf ve âdetleri, kabul ettiği gerçekler bakımından aynı bu şekilde yuvarlak taşları taşıyor gibidir. Her nesil gene aynı taşları yukarı çıkarıyor, taşlar gümbür gümbür devriliyor, arkasından gelenler gene o taşları yukarı çıkarmaya çalışıyor. Çok az bir değişiklik, yani taşın ağırlığı bile değişmiyor, belki daha da çoğalıyor. Küçülse diyoruz, ama değil, hep aynı taşları taşıyor gibiyiz.

Bunlar da varlığın idrak seviyesi ile ilgilidir. Belli bir şuurulanma meydana gelmesi lâzım o taşları taşırken. Dante'nin meleği, kendisine diyor ki, bu varlıklar neden bu taşı taşıdıklarını bilmiyorlar, eğer anlasalar ki bu taşı taşımanın hiçbir mânâsı yok, o zaman bu taş da ortadan kalkar, kendileri de bu durumdan çıkar. Gayet garip bir teşevvüş içerisinde, mütemadiyen taş taşıyorlar, çıkarıyorlar, taş devriliyor, yuvarlanıyor, tekrar alıp götürüyorlar. İdrak edemiyor, niçin ben bu-

nu ikide bir taşıyayım? Bunun ne mânâsı var, taşıdığım nedir, niçin alıyorum? Soru sormak yok, bilmek yok, sürekli bir otomatizma içerisinde.

Bu otomatizmayı inançlar yönünden, fikir yönünden, bilgiler yönünden veya her bakımdan ele almak mümkündür. Bunun ne kadar zararlı ve nafîle işler olduğu meselesini, bir çeşit ahlâkî veya fizikî tarzda da olsa, bağımlılığın kendi ayağımıza vurduğumuz prangalar olduğunu Dante'nin meleği sembolik olarak ifade etmiş; haklıdır. Bugün de aynı şeyleri yaşıyoruz, sürekli bir şekilde. Hep taş taşıyoruz yukarıya ve o taşlar yuvarlanıyor, bir daha taşımaya çalışıyoruz, ama diyoruz belki bu sefer tuttururuz, bu sefer o taş orada kalır, belli değil. Şu zamana kadar insanlık daha henüz bir şey yapmış değil. Yani taşları yukarıda durmuyorlar.

TEKNOLOJİ ARAÇTIR

Fizik evrenle alâkalı bazı kanunların bulunuşunu, uygulanışını, tekniği ve bu devreye has gelişmeyi nazarı itibare alırsak; insanlık gelişmiş, mükemmel hâle gelmiştir, sözünü söylememiz doğru değildir. Esasında eşyanın o tarzda tezahür etmesi, bizim eşyayı o tarzda kullanmamız, bizim değişik bir seviyede tekâmül etmemizi sağlamak için bir araçtır. Teknolojik veya bilimsel gelişmeyi görünüşte insanlar meydana getirmiş gibi oluyor, ama esasî öyle değildir. Daha okült, daha derin bir bakış yaparsak, bütün bunlar insanlığın belli bir epröv devresi içerisine girebilmesi için, sanki önümüze atılmış oyuncaklar gibidir. Biz insanlık olarak önümüze konulmuş oyuncakları keşfediyoruz, buluyoruz.

Elimizde bize yardım eden çok güçlü cihazlar olmasına rağmen, bugün birçok şeyleri bulmakta veya yenilemekte çok güçlük çekiyoruz, fakat 18. ve 19. asırdan itibaren gelişen her şeyde ve doğal olarak teknolojide tuhaf bir gelişme, hız vardır. Bu, insanların beyinlerinin daha hızlı çalıştığı ya da çok daha esaslı bir yaratma kabiliyetine sahip olduğundan, yüce bir imajinasyonla meşgul olduğundan dolayı karşılaşılan durum değildir. Burada tamamen dünya eprövrlerini yönetmeye çalışan, dünya eprövrlerini zenginleştirerek varlıkların şuur düzeyini yükseltmeye çalışan Yücelerin bizim önümüze atmış oldukları imkânlardır. ■

EVİRİM

Hiroshi MOTOYAMA

HER şey ilk önce ruhsal boyutta var olur sonra yavaş yavaş bu boyutta gerçekleşir. Bu evrimdir. Maddî dünyanın geleceği şimdiden milyonlarca ve milyarlarca yıl sonra olacak olanlar ruhsal boyutta fikirler dünyasında zaten var olmaktadır.

Evrim teorisine göre, kompleks hayat şekilleri sürüp giden zincirde amipler gibi ilkten, en basit şekillerden yavaş yavaş gelişmektedir. Evrimin en basitten daha karmaşığa doğru bir yol takip ettiği fikrine katılıyor ancak daha alttan daha yüksek hayat şekillerine giden sürecin birbirini takip ettiği fikrine katılmıyorum. Bana öyle geliyor ki kabul ederseniz ilerleme evrimsel mesafelerle mutasyonlarla yol almaktadır. Maymundan insana doğru giden bir evrimsel ilerleme süreci görmüyorum. Daha çok birini diğerinden ayırmış bir süreçle anı bir sıçrama görüyorum. Orijinal insan şekli ruhsal dünyalarda zaten vardır ve ne zaman maddî dünya yeterli hazırlıklardan geçti ve maymuna benzeyen insan doğru anı yarattı, evrim müdahale etti, bir sıçrama yaptı ve insan oğulları doğdu.

Materyalistik görüş açısından bakıldığında evrim süreci birbirine yapışık gözükebilir ancak böyle olmadığından kesinlikle eminim. Bazı hâllerde her evrim safhası kesintiye uğramış gibi gözükmektedir. Süreci destekleyen ve devamını sağlayan evrimin aralıklı başarısının arkasında ruhun yattığına inanmaktayım. Amip bir insanoğluna evrimleşmez. Fiziksel olmayan boyuttaki ruh ona hayat vererek amipi yaratır, sonra da diğer hayat formlarını yaratmaya devam eder. Ruh bunu arzu edilen tezahüre uygun bir form meydana getirerek yapmaktadır. Sonra şekle girer ve bir hayati olur fiziksel varlık doğar.

Ruh ve madde farklı ve ayrı varoluşlardır.

Bunun gibi zihin ve beden de farklı oluşlardır. Evrimsel bir safha zihnin bağımsız olma ve madde üstünde kontrol sağlama derecesiyle belirlenir. Bu anlamda insanlar gezegendeki diğer varlıklara kıyasla yüksek bir evrim seviyesine ulaşmışlardır. Diğer hayvanların çoğu sadece geçmiş deneyimleriyle edindikleri sınırlı bilgi gereğince belli çevresel uyarılara karşı spontane karşılık ve tepki verebilirler. Fiziksel duyuyla verilen sınırlı bilgiyle normalde kısıtlanmasına rağmen insan zihni hayal gücüne ve soyut düşünceye sahiptir. Üstelik insan zihni fiziksel beden ve dış çevrenin sınırlarını aşabilme kapasitesine sahiptir. Astral ve kozal boyutlarda zihin fizik beden ve fiziksel kâinatın bağımlılığında ve sınırlandırmasından kurtulmuş bir şekilde hareket edebilir.

Maddesel tezahüründen kısmen de olsa kurtulmuş olan bir zihin ölüm sonrasına karşılık gelen fiziksel olmayan âleme gider. Ruhsal evrimlerine göre ölümlerin ruhları astral ve kozal boyutlarda oradaki topluluğun farklılık gösteren seviyelerini şekillendirirler. Maddesel olmasa da astral ve kozal boyutlar yine de karmik yasaya tâbidirler. Hatta daha yüksek boyutlarda da bu böyledir. Karma tarafından yönetilmeyenler ilâhî tezahürün kutsal boyutlarıdır. Bunlar önceden var olan herhangi bir tezahür fenomenin başlangıçtaki enerjisini kontrol ederler ve fiziksel evrim oluşmasından sorumludurlar.

O hâlde dünya sadece fiziksel gezegenden değil ayrıca kendine ait astral ve kozal dünyalardan da oluşmaktadır. Bir dereceye kadar maddenin gücünden kurtulan insanlar onbinlerce yıldır bu boyutların içine ve dışına hareket edip durmaktadır. Fiziksel âlemdeki her kalış 50 ile 100 yıl arası, diğerlerinde ise yüzyıllarca sürme eğilimindedir. Ruhsal evrime doğru olan ana ve içgüdüsel dürtü bütün bu gelip gitmelerin arkasındaki sebeptir.

Dünya gibi hayatı destekleyen bir gezegende ruhsal boyutlar ve fiziksel boyut birbirine sıkı sıkıya örülmüştür. Hayat olmayan gezegenlerde durum böyle değildir: Ruhsal ve fiziksel oluşumlar arasında büyük bir körfez vardır. Bizler dünyada, dünyanın doğal şartlarını olduğu kadar onların ardında var olan ruhu da oluşturan bütün etkenlere iç içe bağlı olarak yaşamaktayız. Birbirimize bağlı olduğumuzu anlama bizim doğal çevre ve diğer boyutlarla uyumlu bir denge içerisinde var olma ihtiyacımızın altını çizmektedir. Dengesizlik ortaya çıktığı zaman karma misillemede bulunur.

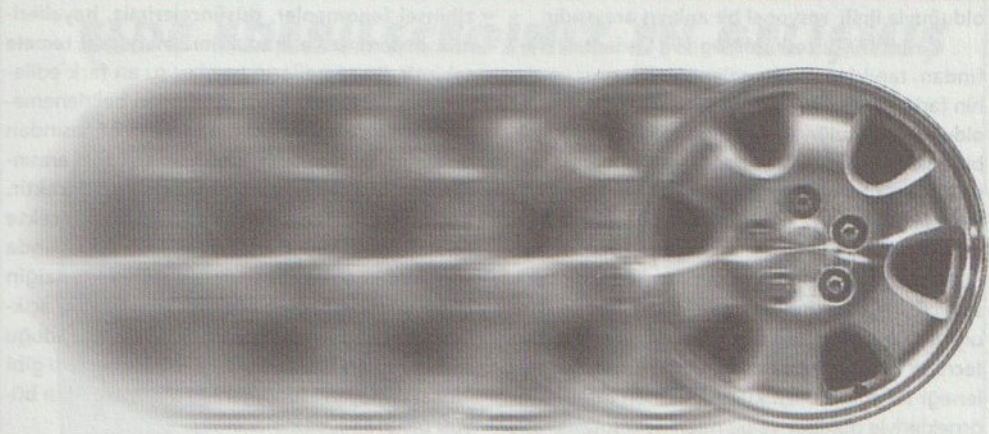
Bugünlerde doğanın, tahrip edilmesine karşılık sel, kıtlık ve deprem gibi fiziksel fenomenlerle misilleme yaptığını görüyoruz. İnsanı boyutta toplum diğerlerinin zararına olan bir grup ya da düşünce yüzünden hâlâ sonu gelmeyen anlaşmazlıkların acısını çekmektedir. Bu sadece dünyada geçerli bir durum değildir; astral boyutun toplulukları arasında uyumsuzluklar vardır. Uyumsuz ve dengesiz etkileşim bütün âlemin hâlâ ruhsal evriminin yarı safhasında ol-

duğunun bir işaretidir.

Barişe ulaşmak zaman alsa da, birçokları bu süreçte acı çekse de, ben küresel bir felâkete yuvarlanan bir dünyadan daha çok mükemmeliğe doğru evrimleşen bir dünya görmekteyim. İnsanoğlu evrimleştikçe kendini giderek maddeden kurtaracaktır. Bu da onun arınmış bir sevgi aşamasına erişmesini ve madde üstünde önemli bir kontrol sağlamasına imkân verecektir. İnsanoğlu maddeyi tamamiyle kontrol edebildiği zaman, ölümsüz hayata ve gerçek ruhsal ilime ulaşacaktır. Sonunda orada Tanrı gücü altındaki bu dünyada Tanrı krallığının farkına varılacaktır. Sanırım o zaman bir dünya dinî fikrini aramamız ve hazırlanmamız gerekecek.

Bu dünyevî cennetin binlerce ya da belki milyonlarca yıl devam edeceğini şimdiden görmekteyim. Sonra dünyanın da içinde olduğu kâinatımız arkasında sadece saf bir bilinç ve kutsal bir boyut bırakarak ölecek, her şey nihayetinde Mutlağa dönecektir. ■

"Karma & Reincarnation" dan (Karma ve Tekrardoğuş) Çev.: Çağlayan HATIBOĞLU

Tekersan

Bağlarbaşı, Kısıklı Caddesi, Oymacı Sokak No : 2
Altunizade 81190/İstanbul

Tel : (0216) 492 12 26/4 hat Faks : (0216) 492 12 30

ŞUUR: BİR DOĞU PERSPEKTİFİ

* Prof. Dr. Ramakrishna Rao, California Institute for Human Science *

BATI geleneğinde şuur tartışması Descartes ve Locke'a kadar bir yandan zihnin ve şuurun varsayımsal kimliğine, diğer yandan zihin ve beden arasındaki görünür düalizme dayanmaktaydı.

Zihin/şuur üzerine sonraki bilimsel tartışmalar bu kavramlara dayandı. Ya zihnin ve bedenin düalizmi üzerinde duruldu ya da birinin diğerini azaltıp azaltmadığı üzerinde tartışılarak gerçekliği inkâr edildi. Batının asıl amacı şuurun ne olduğuyla ilgili rasyonel bir anlayış arayışıdır.

Hint düşüncesinde Yoga ve Vedanta tarafından tanıtılan Doğu geleneğinde, şuur ve zihin farklı varsayımlar ve zihnin bir çeşit süptil madde olduğu öngörülür. Amaç şuura yalnızca rasyonel bir anlayış kazandırmak değil, aynı zamanda şuurun insanın bir çeşit tecrübesi olarak anlamaktır. Şuurun bu şekilde gerçekte var olup olmadığı meselesi sadece teorik tabana yerleştirilmemelidir. Doğu bakış açısı şuura salt mantıksal bir varsayım olarak bakmamaktadır. Daha ziyade, şuur, insanın kendi varlığının farkına varması, bir tecrübe olgusu olarak düşünölmüştür. Doğu geleneği saf şuura ulaştıklarına inanan insanların örnekleriyle doludur ve bu nitelikteki şuura ulaşmak için teknikler ve stratejiler bulmada açıkça önemli bir kaynaktır.

Batı tartışmalarında özellikle düalistik sistemde zihin-beden etkileşiminin iyi bilinen zorlukları ile karşı karşıya kalırız. Şuur ve zihin arasında bir ayırım yapıldığı Doğu formüllerinde şuur ve beyin arasında bir ara birim olarak, şuura yakın madde bileşimlerinden meydana gelen bir zihin kavramıyla karşılaşıyoruz; bu Samkhya Yoga sisteminde *sattva* elementidir.

Hint felsefesinin birçok klâsik sistemlerin-

de zihnin, maddenin süptil bir formu olduğu varsayılmıştır. Zihnin, maddenin bir formu olması; beyinle özdeş olması veya zihinsel fenomenlerin beyinsel süreçlere kadar indirgenebileceği anlamını taşımaz. Beyin, zihinsel fenomenler sürecine rutin olarak katıldığı bazı yapılar sağlarken, zihin ilke olarak beyinden bağımsız bir şekilde varolabilir ya da fonksiyon gösterebilir. Zihnin süptil maddesi lokalize değildir, zaman-mekân sınırlamalarının dışındadır. Fakat daha az süptil formlarla bağlantılı olarak lokalize hâledir. Yani tüm zihinsel fenomenler, düşüncelerimiz, hayallerimiz, hislerimiz ve arzularımız maddesel temele sahiptir. Bu temellerin bazıları şu an fark edilemiyorsa, bu henüz bilim tarafından belirlenemeyen bazı ince formdaki maddelerin olmasından dolaydır. Bu formların keşfi şuur ve beyin arasındaki bağlantıyı anlamamıza yardım edecektir. Böylece, şuur ve zihin anlayışında gelecekte önemli gelişmeler madde formülasyonunda *sattva* elementi gibi şeyleri içeren yeni fiziğin gelişmelerine bağlı olacaktır. Yeni fiziğin, açıklama yapmada yetersiz kaldığı modelleri olduğu sürece, şu an fizikte kural dışı görünen *psi* gibi "lokal olmayan" fenomenleri dikkate alması büyük ölçüde faydalı olacaktır.

Hiroshi Motoyama'nın Doğu geleneği sınırları çerçevesinde kalarak şuur-zihin-beden ilişkisini anlamaya yaptığı katkıları çok fazladır ve bu, Batı anlayışını gerçekten tamamlayıcı etki yapabilir. Motoyama şuur-zihin-beden etkileşiminin gizemini çözmeye girişmiştir. Bir din adamı ve Doğu'daki bazı ezoterik geleneklerin uygulayıcısı olan Motoyama, kişisel tecrübelerinden faydalanarak, hipotezler geliştirmiştir. İlk olarak, varlığımızın, fiziksel realiteyle bağlantılı fonksiyon gösteren maddi olmayan bir boyutu

olduğuna inanır. Buna uygun olarak **şuurda herhangi bir değişimin psikolojik ve fizyolojik değişimler ürettiğini**, bu değişimlerin de bilimsel vasıtalarla ölçülebilen türde olduğunu varsayabiliriz." İkinci olarak, **şuurun maddesel olmayan bo-yutunda yer almak insanlar için mümkündür**. Bu gerçekleştiğinde, objektif gerçekliği ispat edilebilir paranormal yetenekler ve fizyolojik değişimler meydana gelir. Motoyama, bu yüzden, paranormal fenomenleri araştırmaya, biçim vermeye ve şuurun zihin ve bedenle olan etkileşimiyle ilgili olduğuna inandiğı fizyolojik değişimi ölçecek âletlerin yapımına yönelmiştir.

Motoyama, hipotezlerinin bazılarını ölçmek için iki bilimsel âlet yapmıştır. Motoyama, insanda akupunktur noktalarının deri üzerinde farklı elektriksel direnç derecelerine sahip olduğu iddiası üzerindeki hükmüne dayanarak, kısaca AMI denilen, meridyenlerin fonksiyonunu ve iç organlarda meydana getirdiği değişimi ölçmede kullanılan âletler geliştirdi. Şakra makinesi süjeye elektrot bağlamaksızın, vücudunu çevreleyen enerji potansiyelini ölçmek için tasarlan-

mıştır. Amaç, süjenin, şakralar üzerindeki zihinsel konsantrasyonu esnasında etrafını çevreleyen elektrik potansiyelini değiştirip değiştiremeyeceğini görmektir.

Motoyama'ya göre, deneylerin sonuçları paranormal yeteneklerin güvenilir şekilde ispatının yapılabileceği süjelerin belirlenmesinin mümkün olduğunu, zihinsel konsantrasyonun insanın fiziksel yapısını etkileyebileceğini ve şakraların şuur ve madde arasındaki ilişki hakkında çok değerli bilgi sağlayabileceğini göstermektedir. Motoyama'nın araştırmaları bir yol açabilecek niteliktedir ve onun sezgileri sistematik araştırmalarla sürdürülebilirse, bu gelişme, yeni bir psikofizik bilimi veya zihin-beden enerjetiği için bir başlangıç olacaktır. Şuur-zihin-beden kompleksini araştırmaya yönelik bütünsel yaklaşımlarının bize kazandıracığı çok şeyleri olacaktır. Ümit ederim ki, *California Institute for Human Science*, Motoyama'nın rehberliği altında yeni bir şuur çalışmaları çağında örnek kurum olarak ortaya çıkacaktır. ■

(CIHS Newsletter'den Çev.: Kader AYKUL)

ELDE EDEBİLECEĞİNİZ EN GELİŞMİŞ CEP TELEFONU...

Panasonic G 500

Titreşimli Uyarı

Telefonunuz dilerseniz sizi titreşimle uyarabiliyor. Böylece telefon sesinin uygun olmadığı ortamlarda hem arandığınızı öğreniyor hem de başkasını rahatsız etmemiş oluyorsunuz...

Memo (Ses Kaydı)

Özelliğiyle görüştüğünüz kişinin sesini 20 saniyeye kadar dilediğiniz an kaydedebiliyor, dilediğinizde dinleyebiliyorsunuz...Not almanız gerektiğinde artık kağıt kalem gerekmiyor.

Ve bir cep telefonundan beklediğiniz her özelliğin en üstünü yine Panasonic G 500'de...

Bir an önce tanışın, farkı anında anlayacaksınız...

PANATEL

Tel.: (0212) 211 69 10 / 11 - 211 69 55 / 56

Bilimsel Araştırma Derneğinin 14. Yıllık Toplantısında Sunulan Makalelerden Özetler

AYDINLATILMIŞ KAYNAĞA GİDEN YOL ÜZERİNDE CİVCİVLERİN PSIKOKİNETİK FAALİYETİ

Rene Peoc'h

KARARTILMIŞ bir oda içinde, yanan bir mum taşıyan küçük hareketli bir robot üzerinde henüz doğmuş civcivlerden oluşan 80 grubun olası psikokinetik etkisi test edildi. Robot; ara sıra sağa ve sola dönüşlerle değişen, uzun aralıklı ileri ve geri rastgele hareketler yapması için dışarıdan bir elektronik işlemci tarafından kontrol ediliyordu, yani kalibrasyon egzersizleri, şansa bağlı beklenti ile tutarlı iki boyutlu rastgele yürüyüşler olarak birleştirilmişti. Robotun dolaşma alanının bir ucuna 15 civcivin bulunduğu bir kafes yerleştirildiğinde, robotun dolaşma rotasında hatırı sayılır dengesizlikler oluştu. Örneğin, aktif deneylerin yüzde 71'inde, robot, dolaşma alanının civcivlere en yakın yarısında aşırı zaman geçirdi. Civcivler odadan çıkartıldığında robot simetrik rastgele dolaşmasına geri döndü. Bu türden daha önceki deneyler, civcivlerin robotu bir anne olarak saptamaları ve onun hareketlerini zamanın büyük kısmını kendilerine yakın geçirmesini sağlamak üzere etkileme yeteneğinin bir bakıma bu bağ ile ilişkili olduğunu önermekteydi. Ancak yeni çalışmalarda, bu etki, civcivlerin uyanık oldukları süre içinde ışığı arzulamaları ile daha yakından bağlantılı gibi görünmektedir.

NORMAL, ANORMAL ve GARİP İNSAN DAVRANIŞLARI İLE AY ARASINDAKİ BAĞLANTILAR

Dean I. Radin ve Jannine M. Rebman

Kadim zamanlardan beri insanlar Ay'ın insan davranışlarını etkilediğine inanmaktadır.

lar. Bu inancı teste tâbi tutmak için, sinodik ay devri (29.5 gün), 1993 takvim yılı sırasında kaydedilen 37 günlük değişkenlerle bağlantılandırıldı. Değişkenler; küresel jeofiziksel etkenleri, Las Vegas'taki bölgesel hava durumunu, Clark Kasabası/Nevada'daki anormal ve suça yönelik faaliyetleri, fon fiyatlarındaki dalgalanmaları ve altı eyalet piyngosunda ödenen ikramiye yüzdelerini içermekteydi. Tüm veriler günlük dalgalanmalardan, bilinen eğilimlerden ayıklandı.

Üç tip bağlantı araştırıldı: Toplam Ay devri ile bağlantı, yükselen ve alçalan Ay devirleri arasındaki tepe nokta farkları ve dolunay günü anî değişiklikler.

Jeofiziksel, meteorolojik ve davranışsal değişkenlerde son derece belirgin bağlantıların yanı sıra, fon fiyatları ve eyalet piyango ikramiye yüzdeleri ile ilgili belirgin ilişkiler de gözlemlendi. İki değişkenli spektral analiz, polis imdat telefonlarında, anormal, finansal ve ikramiye ödeme davranışlarında 29.5 günlük devrin varlığını onayladı. Dolunay günü anî değişmeler gösteren değişkenler polis imdat telefonlarını, intihar ve psikiyatri servislerine kabul edilme oranlarını içeriyordu. Yükselen ve alçalan Ay devri arasında belirgin değişiklikler gösteren değişkenler ise cinayet masasına ve polis imdat telefonlarına gelen çağrılardı.

Bu bir yıllık veri grubunun, sinodik Ay devrinin çevresel şartlar ve insan davranışının büyük bir alanı ile ilişkili olduğunu kanıtlağığı sonucuna varıldı. Bu bağlantıların, eğer ek verilerle doğrulanırsa, tamamen Ay'a değil de, Ay devirleriyle bağlantılı hava ve jeofizik etkenlerden kaynaklandığından şüphelenilmektedir. Bu etkileri doğrulamak üzere ek veriler toplanmaktadır.

MARS'TA YAPAY YAPILARIN OLASILIĞINI ARAŞTIRMA İLE İLGİLİ METODOLOJİK KAYGILAR

Stanley V. McDaniel

1976 'da bir Viking uzay aracı, insana benzeyen bir yüz biçimindeki bir oluşumu gösteriyorsa benze-yen bir fotoğraf çekince, ilgiler Mars'ın Cydonia bölgesine çekildi. Bu nesnenin yapay bir yapı olabileceği teorisi, bu garip izlerin rüzgar aşındırması sonucu olduğunu ileri süren NASA gezegen bilimcileri tarafından reddedildi. Ancak, bağımsız bilimciler tarafından yürütülen araştırmaların yakından incelenmesi, yapaylık sorusunun hâlâ açık olduğunu belirtmektedir. "Yüz"ün bulunduğu alandaki diğer oluşumların incelenmesi ile meselenin gerçeğini belirleme çabaları, Gezegen SETI (şu an sadece uzay araçlarından alınan görüntülerle gezegen yüzeylerinde zekâ eseri oluşumlar aranması) kavramında var olan metodolojiye meydan okuyan veriler sunmaktadır. Bu makale yeni bulguları araştırmakta, ortaya çıkan metodolojik kaygıları tartışmakta ve daha geniş disiplinler arası bir yaklaşımın gerekliliğini savunmaktadır.

SFENKS'İN YAŞI

Robert M.Schoch

BÜYÜK Gize Sfenksi, genellikle ikinci dereceden kanıtlara dayanılarak Eski Firavun Kefren'e (M.Ö. 2500) atfedilir. Bu kanıtlar şöyledir: Bitişikteki tapınakta bulunan Kefren'in bir heykeli; tartışılabilir, artık silinmiş, daha sonra yapılmış (M.Ö. 1400) bir stel üstündeki yazı; Sfenks'in ve Kefren'in yüzlerinin benzediği iddiası ve Sfenks'in Kefren piramidine olan fiziksel yakınlığı. Sfenks'in gövdesini ve Sfenks'in içinin duvarları, daha geç hanedanlık öncesi zamanların nispeten nemli ikliminde oluşmuş görünen yüzey aşınması göstermektedir. Sfenks'e bitişik tapınaklar, Sfenks'in gövdesini oluşturmak üzere kazılan çukurdan çıkarılan kireçtaşı bloklarından yapılmıştır. Kefren tarafından yaptırıldığı söylenen Aswan graniti ile kaplanan bu bloklar, kaplama işlemi ya-

pıldığı sırada zaten çoktan aşınmıştı. Sfenks'in aşınmış gövdesine kadim zamanlarda birkaç kez yapılan tamiratın ilki, tipik Eski Krallık stili duvar örgüsüdür ama Sfenks'in çekirdek gövdesi bu ilk tamirat yapıldığında bile çoktan derin biçimde aşınmıştı. Düşük enerjili sismik refraksiyon veri kayıtları; Sfenks'in içindeki orijinal zeminin, Sfenks'in içinin arkasında Kefren zamanında kazıldığı varsayılan bir alandaki aynı kireçtaşlarında görülen aşınmayla kıyaslandığında % 100 daha derin bir aşınma göstermektedir. Bu verilere dayanarak, Sfenks'in ilk çekirdek gövdesinin kazılmasının hanedanlık öncesi zamanlarda başladığı sonucu çıkarılabilir. Gövdenin tamiri ve şu an mevcut olan başın oyulması hanedanlık devrinde yapılmıştır.

PARAPSIKOLOJİ İLE İLGİLİ ÖNCEKİ OLASILIKLARIN DEĞERLENDİRİLMESİ

Peter A. Sturrock

BİLİMSEL anlam çıkarma metotları; çoğu bilimcinin bu konuda güçlü başlangıç fikirleri (yani önyargıları) olan parapsikoloji gibi karmaşık bir alanın sorularını, metotlarını ve sonuçlarını açığa çıkarmaya yardımcı olacak bir yol önerebilir. Bilimsel anlam çıkarmanın temeli Bayes teoremidir; bu, bir hipotezin sonraki olasılığını, ilgili kanıtın, o hipotez üstündeki önceki olasılığıyla ve ihtimaliyle ilişkilendirmektir. Tüm parapsikologlar kanıtların istatistiksel belirginliğini değerlendirerek üzere bir hayli çaba harcarlar, yani bu ihtimali değerlendirmektedir. Dolayısıyla, böylesi tahminlerin dayandırılabilmesi ilgili enformasyona sahip olabilecek psikologlar veya fizikçiler gibi bilimcilerin önceki olasılık değerlendirmelerini incelemeye de biraz çaba hasredilse yararlı olacaktır. Telepati, prekognisyon, psikokinezi vb.'nin önceki olasılıklarının bir değerlendirilmesinin, süjenin daha temel konularla ilgili yargılarına bağlı olduğunu öne sürüyorum. Bu makalede, biri fiziksel evreni diğeri insan zihninin fiziksel evrenle ilişkisini ilgilendiren iki temel soru ele alınmaktadır.

REENKARNASYONU İMA EDEN VAKALARDAN ÇIKAN ÖLÜMDEN SONRA KALIM KANITI

Ian Stevenson

BU makale reenkarnasyonun kanıtını sağlayacağı iddia edilen birkaç türden kanıtın kısa bir incelenişi ile başlar. Yazar, arada bir ortaya çıkan istisnalarla, sıralanan kanıt tiplerinin değeri olmadığını inanmaktadır; ancak daha önceki bir hayat hakkında kendiliğinden konuşan küçük çocuklar harici. Makale daha sonra bu küçük çocukların vakalarını incelemek için benimsenen metotları tarif eder: İlk elden bilgi verenler (bir vaka ile ilgili her iki aileden) ile yapılan görüşmeler ve ilgili her türlü yazılı belge, bilhassa ölüm raporları elde edilebilir. Bu vakalar birkaç normal ve paranormal yoruma göre analiz edilirler. Hem bütün kültürlerin vakalarında tekrarlanan özellikleri öğrenmek hem de farklı kültürlerdeki vakalardaki farklı özellikleri öğrenmek amacıyla seriler hâlinde de incelenirler. Bireysel vakalar için normal yorumlar, paranormal yorumlardan önce düşünülmalıdır. Reenkarnasyon ancak diğer bütün yorumlar dışlandığında bir olasılık olarak kabul edilmelidir. Reenkarnasyon lehindeki güçlü kanıt, doğum lekeleri ve doğum bozuklukları vakalarından gelmektedir, özellikle de tıp raporları ölen kişinin yaraları ile doğum lekeleri ve doğum bozuklukları arasındaki denkliliği onayladıklarında. Bu, 49 vakanın 43'ünde (%88) yapılmıştır. Makale, reenkarnasyonu ima eden vakaların incelenmesindeki son gelişmelerin bir özeti ve ileri araştırmalar hakkında bilgilerle sona ermektedir.

AYRILMA VİZYONLARI: ÖLÜME YAKIN DENEYİMLER İÇİN PSİKO- NÖROBİYOLOJİK BİR MODEL

Melvin L. Morse

ÖLÜME Yakın Deneyimler (ÖYDler) ile ilgili anlatılar, böylesi olayların, çocuklar dahil toplumun geniş bir kesitinde meydana geldiğini göstermek-

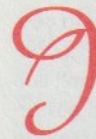
tedir. Sıklıkla ortak öğeleri beraberlerinde taşırlar: beden dışı deneyimler (BDD'ler), vızlama veya çağıldama sesleri, bir boşluğa veya tünele girme, parlak ruhsal bir ışığı deneyimleme, bir sınır veya kenar ile karşılaşma ve bedene dönmek için şuurlu bir seçim yapmayı veya dönmeye zorlanmayı algılama. Beden dışı algılamaların gerçekliğinin birbirinden bağımsız biçimde kanıtlanabildiği vakalar da mevcuttur.

Şakak loblarının elektriksel uyarımı, halüsinojen ilaçlar ve ölüme yakın hâllerle ilgili deneysel şartlar tarafından tekrarlanabilen çeşitli ÖYD öğeleri; halüsinojenik nöro-transmitterlerin ÖYD'de bir rol oynayabileceğini ve ÖYD'lerin ölüme yakın hâlden kurtulma olgusundan sonra ikincil tekrarlayışlar olmadıklarını akla getirmektedir. Sebepler dikkate alınmadığı takdirde, deneyimlerin derin etkileri olduğu görülmektedir; ölümden korkmanın azalması, artan ruhsal farkındalık, psişik yeteneklerde subjektif biçimde algılanan artış ve depresyon ve endişede azalma. Bunların incelenmesi, ölüm süreci ile ilgili son derece değerli bilgiler sağlamakta, ölmekte olan hastaların çoğunlukla çevrelerinde olan bitenin farkında olduklarını ve görünürde şuursuz olmalarına karşın ruhsal ve duygusal açıdan dinamik deneyimler altında olduklarını belgelemektedir.

Ölümden sonra kalım hipotezini bilimsel anlamda saygın hâle getirecek kanıtların mevcudiyetine karşın, ölüme yakın deneyim araştırmaları daha işin çok başındadır. ÖYD'ler şu an, daha çok, ölümlle ilgili vizyonlar olarak bilinen klinik deneyimler yelpazesinin bir ögesi olarak anlaşılmaktadır.

ÖLÜMDEN SONRA KALIM: TARTIŞMANIN DURUMU

Stephen E. Braude

ÖLÜME Stevenson'un önderliğindeki kalım araştırmacıları, kalımın kanıtları hakkındaki ilk eleştirel kaygı dalgasıyla yüzleşmede harika bir iş çıkardılar. Bu eleştiriler sahtekârlık, yanlış bilgilendirme, hatalı gözlem ve kriptomnezi gibi normal ve anormal süreçlerin muhtemelliği ile ilişkilidir. Stevenson'un kendisi de içinde "canlılar arasında psi" de olan çeşitli şuuraltı ve şuurdi-

şı motivasyonların yer aldığı bir ikinci karşı-tez dalgasının daha zorlu olacağını kabul etmektedir. Ölümden sonra kalım ile ilgili bu genel sorun takımına hitap eden literatür şaşılacak kadar sığdır ve dört belirgin açıdan yanıltıcıdır: (1) Ölümden sonra kalım üstüne yazan yazarların genelde şahsiyet ayrışması ve özelde çok kişilik ile ilgili literatürü kavrayışları hiç de zengin değildir. Sonuç olarak, zımnî reenkarnasyon vakalarında olduğu kadar bu vakalarda da sıklıkla medyomluğun yapısı ve kişilik ayrışması olasılığı hakkında çok safiyane fikirler öne sürerler.(2) Süper-psi ile ilgili karşı açıklamaların tartışılması, süper-psi hipotezinin inceliğini ve gücünü küçümseme eğilimindedir, yani hipotezi kabul edilmeyecek zayıflıkta ve inanılması güç bir biçimde düşünmek suretiyle ortaya bir yalancı şahit çıkarmaktadırlar. (3) Literatür özellikle bilginlerin ve dahilerin incelenmesinden ortaya çıkan ve kişilik ayrışması hakkındaki geniş literatürle de ilişkili olarak ; insanın yeteneklerinin yapısı ve sınırları hakkındaki ana meselelere seslenmekte başarısız olmaktadır. (4) Vakaları şahsen inceleyen yazarlar, psikolojik yüzeyin altını deşeleme eğiliminde değildirler. Sonuç olarak, süjeler ve ilgili diğer kişiler daha çok psikolojik çöp adamlar olarak kalmaktadır. Bu ise ihtiyaçların ve motivasyonların rol oynadığı her türlü rekabet edici izahın (Süper-psi izahları da dahil) değerlendirilmesi karşısında ciddi bir engel oluşturmaktadır.

KALIM KANITLARININ STATÜSÜ

Robert Almeder

BU makalede ölümden sonra kalım kanıtlarının deneysel statüsü incelenmekte ve reenkarnasyon ve beden dışı deneyim kanıtlarının deneysel yeterliliği üzerinde ölümden sonra kalımın kanıtı olarak durulmaktadır. Özellikle, güçlü reenkarnasyon kanıtları ve Osis-McCormick deneylerinden çıkan kanıtlar için öne sürülen alternatif hipotezler incelenmektedir. Psi (veya süper-psi) veya dünyadışı işgal terimleriyle anlatılan alternatiflerin eldeki verilere belirli biçimlerde uyduğunu varsaymak için iyi nedenler olduğu ama bağımsız bir test belirtisi olmadığı ve dolayısıyla olaya

özgü olmadığı savunulmaktadır. Deneysel bir bakış açısından ölümden sonra kalımın kanıtlarının, benzeştirme yoluyla dinozorların bir zaman önce var olduklarına inanışımızı sağlayan kanıtlar kadar güçlü olduğu gösterilmektedir.

REENKARNASYON: OLGULAR ve TEORİLER

James A. Harder

PROF. Ian Stevenson ve diğerleri tarafından sunulan, bir başka hayattan hatırlanan hatıralarla ilgili kanıtların her türlü mantıklı şüphenin ötesinde gerçek olduğunu savunanların arasında ilk olarak kendimi buldum. Bunun reenkarnasyon ve/veya reenkarnasyonun doğrudan kanıtı olarak adlandırılması gerektiğine dair gittikçe gelişen gelecekteki bir bilgelik mevcuttur. Olgularla tartışmaksızın, teorik imalardan da sıyrarak yeni bir ismi savunmak istiyorum: **enformasyon aktarımı**. Bu isim, enformasyon aktarımı için belirli bir aracı (belki bazı yarı-teolojik mekanizmalar yoluyla) ima etmediği ve dikkati sürecin kendisine çektiği için avantajlıdır. O zaman şu soru ortaya çıkar: Zaman ve mekânın bir ucundan bir ucuna birkaç yıllık gecikme ile de olsa enformasyonun aktarılabilmesi bir süreç var mıdır? "Ruh"un işlevinin bu olduğunu söylemek kolaydır ama bu sadece bir gizemin yerine diğerini koymak olur. Bir isim icat ettik diye bir fenomenin gerçek açıklamasını bulmuş olmayız.

Alternatif bir mekanizma da, yine gerçek olduğuna mantıklı bir şüphenin ötesinde olacak biçimde inandığım tartışmalı bir fikri de kabul etmemizi gerektirir. Bu UFO'ları kullanan yabancılardan gerçek, uzun hayat sürelerine sahip bireyler olarak bedenlenmiş oldukları ve iki insan ömrü süresince (bu tartışmada karşılaşmaları iki ile sınırlama mânâsında söylemiyorum) seçilen insanlarla etkileşime girebildikleri fikridir. Bu teoride, insanlar arasındaki enformasyon aktarımı dolaylıdır ve üçüncü bir kişinin hafızasındaki enformasyonun saklanması yoluyla yapılır. Prof. Stevenson'un verilerinden bazıları da insan bireyler arasında aktarılan enformasyonun bir bakıma daha doğrudan, muhtemelen telepatiye ve dış etkenler tarafından işletilen bir en-

formasyon depolama sistemini de içerir durumda olmasını gerektirir.

Tüm bunlar çok abartılı görünebilir ama en azından bu mekanizmalardan birini içeren birçok destekleyici vakaya sahibim. Verilerim diğer açıklamaları veya bir ruhun aktarım mekanizması olduğu açıklamasını dışlamamakta ama gözlemlerden mantıklı biçimde yaptığımız çıkarımların bir uzantısını gerektirmektedir.

ÇARMIHTAN SONRA KALIM

James Deardorff

SON birkaç yüzyıldır bağımsız düşünürlerin, İsa'nın nasıl olup da çarmıha gerildikten sonra hayatta kaldığına dair senaryolar önermiş oldukları az bilinen bir gerçektir.

Bu öneriler zamanla daha gerçekçi hâle geldi ve artık mezarda iken tıbbî bakım senaryosunu da içermektedir; bu senaryo, daha önceki diriliş hipotezlerini alaycı biçimde yalanlama biçimi olasılıkları ortadan kaldırmak isteyen düşünürler tarafından hâlâ kullanılmakta olan 19. yy düşünürü David Friedrich Strauss tarafından görmezden gelinmişti.

Böylesi öneriler için gereken dürtü, boş mezar ve İsa'nın mezara konuluşundan sonra havarilerine fiziksel bir biçimde görünüşü için en az inanılmaz çözümüne seçme ihtiyacıdır. Son yirmi beş yılın yeni dürtüsü ise reenkarnasyonun gerçekliğini destekleyen kanıtların hızla birikmesinden kaynaklanmaktadır: eğer reenkarnasyon meydana geliyorsa, o zaman diriliş meydana gelmemektedir. Bu durumda diriliş kavramının eski Ferisilerin (bir Yahudi mezhebi) inançları yoluyla, Paul ile başlayarak Hristiyanlığa nasıl girdiğini görebiliriz; Ferisiler, Hristiyanlık çağı başlamadan bir yüzyıl kadar önce dirilişe inanmaktaydılar. Yani, boş mezar; diriliş ile açıklanamayabilir.

Çarmıhta gerildikten sonra kalım, bu durumda, çarmıha gerildikten sonra İsa'nın yanı sıra Meryem Ana ve Yuda-Thomas ile birlikte, artık farklı isimler altında, Şam'da yaşadığına ve daha sonra Anadolu'dan geçerek yine doğuya doğru İpek Yolu'nu izleyerek Kaşmir'e ve Kuzey Hindistan'a gittiğine dair bu kadar çok söylencenin ortaya çıkmış oluşunu da açıklayabilir.

BİTKİ ÖRTÜSÜ: UFO'lar İÇİN DUYARLI BİR SAPTAYICI MIDIR?

Jean Jacques Velasco

TANIMLANAMAYAN uçan nesnelere ait gözlemlere ait saptanmış ve doğrulanmış vakalar az görülür. Dünyada çok az sayıda, ciddi biçimde incelenmiş vaka; fotoğraflar, radar görüntüleri, zeminde izler gibi fiziksel verilerin analizi yoluyla bu fenomenlerin otantikliğini gösterebilmiştir. Veriler ve ölçümlerin azlığı, Belçika ışık üçgenleri veya İngiltere tahıl tarlalarındaki gizemli dairesel oluşumlar gibi Avrupa'daki yeni vakalar üstünde bir şüphe bulutunun asılı kalmasına sebep olmaktadır.

Fransa'da, CNES/SEPRE tarafından geliştirilen metotlar UFO fenomeniyle ilişkili olarak bitki örtüsü üstünde uzun süreli etkiye sahip olan çok güçlü elektromanyetik alanların etkisini gösterebilmeyi mümkün kılmıştır. İncelenen örneklerden alınan bilgilerin işaret ettiği bitki örtüsünün bu alıcı özelliği sayesinde UFO'ları mikrodalga frekans aralığındaki elektromanyetik alanların yayınımlı yoluyla yorumlayan bir model önerilmektedir. Bu metodu baz alarak, İngiltere'deki düzleşen tahıl daireleri fenomenini kanıtlamaya muhtemelen muktedir olan bir deneysel cevap sunulabilecektir. ■

(Journal of Scientific Exploration dergisi, C.9, S.3, Güz 1995 sayısından Çev.: Yasemin TOKATLI)

META FM
105.6

**BİLGİ ÇAĞININ
RADYOSU
DİNLEYİNİZ • DİNLETİNİZ**

UFO'lar ve Uzaylılar Hakkında Yeni Bilgi ve Belgeler

1) COOPER BELGESİ

BİLGİ Edinme Özgürlüğü Yasası sayesinde Amerikan vatandaşları, hükümet kuruluşlarının, ordu ve haberalma servislerinin kendi aralarında UFO'lar ve Uzaylılar hakkında yaptıkları birçok yazışmanın gün ışığına çıkmasına tanık oluyorlar. Bu belgelerin kopyaları Internet'te UFO'lar hakkında bilgi alışverişinde bulunan grup ve kişiler sayesinde dünyanın her yanında bulun ve bu konularla ilgilenen kişilere ulaşılır.

Bu yasal belgelerin yanı sıra, daha önceleri sadece Amerika ve konu ile ilgili diğer yabancı kuruluş üyelerinin bilgisi dışında kitlelere yayılamamış olan ama şu anda Internet'te dileyen herkesin erişebileceği biçimde yer alan çok önemli bir dosya var.

Bu dosya UFO KOMPLOSU adını taşıyor ve Amerikan Ordusunda çok gizli birimlerde görev alan eski bir asker olan MILTON WILLIAM COOPER'ın açıklamalarından oluşuyor.

COOPER'ın 17 Kasım 1989'da Los Angeles, California'da verdiği 45 dakikalık bir konuşma metnini içeren bu dosyaya göre Cooper, görevi gereği göz atma fırsatını bulduğu çok gizli dosyaların içeriklerini halka açıklıyor.

* Uzaylıların varlığı Amerika ve Rusya hükümetleri tarafından biliniyordu.

* Soğuk Savaş döneminde bile bu iki ülke, uzaylılardan teknoloji alma konusunda birlikte çalışmışlar.

* Naziler daha 1936'larda düşen bir uçan daire bulmuşlar ve bu teknolojiyi kopyalamak istemişler ama bu konuda başarılı olamamışlar.

* 1947'de Roswell'de düşen uçan dairedeki uzaylıların hepsi ölmüş ama araç tamamıyla tahrip olmamış ancak ciddi biçimde hasar görmüş.

* 1949'da yine Roswell'de düşen bir uçan daireden kurtarılan bir uzaylı 2 Temmuz 1952'ye kadar tutsak edilmiş, "Ebe" adı verilen uzaylı, bütün çabalara rağmen bu tarihte ölmüş.

* Uçan dairelerden ve uzaylılardan elde edilen bilgiler ışığında inşa edilen dünya yapısı uçan daireler, Amerika'nın ıssız alanlarında yer alan gizli askerî bölgelerde dünyalı pilotlar tarafından test edilmekteymiş.

* Son zamanlarda uzaylılar ve uçan daireler hakkında bu kadar çok bilgi, rivayet, film, kitap, haber vb. araçların yayınına izin verilmesinin, en azından **sert biçimde yalanlanmamasının sebebi insanlığı bu konuya alıştırmak içinmiş**; böylece uzaylılar kendilerini açık biçimde gösterdiklerinde dinî kurumlar parçalanmayacak, borsa çökmeyecekmiş (bunlar, bizleri yöneten hükümetlerin en büyük korkularınıymış).

* Mars ve Ay'da dünya üsleri bulunmaktaymış.

* 1969'da Neil Armstrong'un Ay'a ilk adım atışı tamamen bir medya gösterisi imiş. ABD, muhtemelen 1950'lerin ortalarında Ay'a çoktan inmiş.

William COOPER'ın "OPERASYON MAJORITY" adı altında halka açıkladığı ve yine Internet aracılığıyla kolaylıkla erişilebilen bu dosyada ise ABD'deki uzaylılarla ilişki kuma, uzaylılarla birlikte çalışma, uzaylılarla diplomatik ve teknolojik alışveriş, UFO olaylarını yalanlama vb. gibi çeşitli konularda özelleşmiş gizli servislerin adlarını açıklıyor.

Örneğin AQUARIUS adlı bir projenin, bu gezegen üstünde uzaylıların mevcudiyeti ve Homo Sapiens (zeki insan) ile etkileşimlerinin son 25.000 yıllık tarihi hakkında bilgi derlemek olduğunu ileri sürüyor.

* COOPER'ın göz atabildiği belgelerde dört tip uzaylıdan söz ediliyormuş. İnsanlarla

anlaşma yapan BÜYÜK BURUNLU GRİLER, BÜYÜK BURUNLU GRİLER için çalışan ve kaçırma olaylarında anlatılan GRİLER, sarışın insanımsı NORDİKLER ve insan tipinde kızıl saçlı bir tür olan ORANJLAR.

* Bu belgelerde, uzaylıların anayurdu olarak Orion Takımyıldızında bir gezegenden, Barnards yıldızından ve Zeta Reticuli 1 ve 2'den söz ediliyormuş.

* Belgelere göre, birçok uçan daire ele geçirilmiş. İlk uçan dairelerin düştüğü yerler Roswell, Aztec, yine Roswell, Texas, Mexico.

* Kaçırma olayları 1972'den çok daha önceleri başlamış. Belgelerde, insanların kaçırıldıkları ve hayvanların kesilip biçildikleri, hem insanlardan hem de hayvanlardan yumurta ve sperm örnekleri aldıkları belirtiliyormuş.

2) ELE GEÇİRİLEN UZAYLI BEDENLERİ VE UÇAN DAİRELER

30.12.1989'da Ken Willoughby'den Don Allen'a yollanan bir dosyada, THE NEW ATLANTIAN JOURNAL'ın 1980 Yazında yayınladı-

ğı, uçan dairelerden çıkartılan dünyadışı varlık bedenlerinin listesi veriliyor.

Amerika, Rusya, Güney Afrika gibi ülkelerde, 1947-1959 arasında meydana gelen 32 olayda, 112 ölü ve 11 canlı uzaylı ele geçmiştir.

UFO olayları ile ilgilenenlerin oluşturduğu özel kuruluşlardan biri olan MUFON'dan Leonard H. Stringfield'in Ocak 1980'de yayınladığı bir raporda UFO enkazından çıkartılan dünya dışı varlıklar üzerinde otopsi yapan birkaç tıp doktoru ile yapılan görüşmelere göre;

* Uzaylıların kafaları büyük ve boyları ortalama 1.5 metredir. Ağızları ve burunları küçük, kulakları veya saçları yok. Beyin kapasiteleri 1800 cc (ortalama insan beyni 1300 cc).

* Derileri gri veya kül rengidir ve mikroskop altında, sanki ağ gibi görünmektedir. Bu ağ görüntüsü, deriye iguanaların veya bukalemunların derisine benzer bir hava vermektir. Bedende kırmızı hücreleri, hemoglobini olmayan renksiz bir sıvı bulunmaktadır. Bedende sindirim sistemi, bağırsak, boşaltma kanalı veya anüs bulunmamaktadır. ■

Hazırlayan: Yasemin TOKATLI

YAŞAMA TARZI

YAŞAMA tarzı hayatımızı istediğimiz gibi yaşamamız demektir. Birçok insanların hayatlarında bir hedef yoktur; bu yüzden hareketlerini düzenleyemez, belli bir idealden yön alamazlar. Böyle insanların çalışması da bir oyalanmadan başka bir şey değildir. Halbuki gerek çalışmanın ilk şartı karakterin ve ahlâkî sorumluluğun gelişmesi, bir karara varmasıdır. İnsan, aldırmaçlığı ancak bu şekilde yener, hayatını da bir düzene koyar.

Bu düzenleme kabiliyeti iyi ile kötüyü ayırt etmekle başlar. Bu ayırt etme çok önemlidir; çünkü bütün kararlar buna bağlıdır.

Bugün böyle seçme diye bir şey yok. Bu yüzden de birçok gençler iyi, akıllı, uslu, temiz giyimli, düzgün vücutlu oldukları hâlde, ruhlarında bir bozukluk var. Böyleleri farkında olmadan ahlâksızlığa başlayıverir. Çünkü disiplin sahibi değildirler. Yalan söylemek istemeseler bile, gerçeği söylemek duyguları da yoktur. Böylece yaşadıkları anın akıntısına kapılarak her şeyi yapabilirler. Hayatta utandırıcı bir duruma düşmek istemiyorsak, kendi kendimize sıkı bir disiplin sahibi olmamız gerekir. ■

F.W. FOERSTER

İKLİM DEĞİŞİKLİKLERİNİ KONTROL EDEN KİMDİR?

Erol SEVİL

DÜNYADA gittikçe artan bir şekilde meteorologları endişeye sevk eden bu anı iklim değişimleri nedendir? Acaba insanların elde etmiş oldukları bu muazzam teknolojik ilerlemelerin uzay araştırmalarına etkisinden midir? Yoksa stratosferin üst tabakalarında yapılan nükleer denemelerden midir? Ya da güneş sisteminde halen anlayamadığımız bir değişimin sonucundan mıdır? Buna kesin bir cevap vermeden önce geçmişteki durumlardan başlayarak bugüne kadar gelmek suretiyle olayları gözden geçirmek lâzımdır!

TARİH İÇİNDEKİ İKLİM DEĞİŞİKLİKLERİ

Eski zamandan beri gerek tarihçiler gerekse coğrafyacılar oldukça kesin gözlemler yapmak suretiyle bu durumları kaydetmeye muvaffak olmuşlardır... Bu sahada en belirgin incelemelerin yapıldığı memleketler hiç şüphesiz Kitabı Mukaddes'de adı geçen memleketler, yani dünyada medeniyetin beşiği olan yerlerdir. Örneğin, Mezopotamya'yı ele alırsak, o bölgenin Asur ve Babil İmparatorlukları zamanında, dünyanın en bereketli yerlerinden biri olduğu görülmektedir. Bu müsait iklim şartlarında doğal olarak oluşan bir hadise olmalıydı. Belki sadece Beni İsrail'in vadedilmiş toprakları Kenan diyarı ve Mısır, oranın zenginliğine yaklaşabilecek bir durumdaydı. Kuzey tarafına tarihî kayıtlarda "Aden Bahçesi" denilmektedir.

Bugün buranın durumu nedir? ✓
Hemen hemen tamamen kuru bir çöl!
Bu durumun bütün sebeplerini görmek

bize nasip olacak bir nimet değildir. İnsanların davranışlarıyla alâkalı olan bazı hususlar üzerinde durmak ve bunların o zamanki insanların aklına ve hayaline gelmeyecek bir değişmeye maruz kalan bu memleketlerin şimdiki kaderleriyle ilgili durumlarını görmek mümkündür. Örneğin, Kutsal Kitap Tevrat'ta milattan takriben 700 küsur sene evvel yazılmış olan Peygamber Yeremya'nın kitabında üstün bir kaynaktan geldiği şüphe götürmeyen şu kehanet mevcuttur: "Onların (yani Babillilerden bahsediliyor) suları üzerine bir kuraklık geliyor ve sular kuruyacaktır." (Yeremya 50: 38) Ayrıca Peygamber İşaya'nın da takriben aynı tarihte yazılmış olan kitabında da gene Babil hakkında aynı anlamda bir kehanet mevcuttur:

"Allah Sodom ve Gomora'yı yıktığı gibi ülkelerin izzeti Kildanilerin gururunun süsü olan Babil de öyle olacak. İçinde ebediyen oturulmayacak ve nesilden nesle meskün olmayacak ve bedevi orada çadır kurmayacak ve çobanlar orada sürülerini yatırmayacak. Ancak orada çölün yabancı hayvanları yatacak..." (İşaya 13; 19-22)

Bu kehanetler - dikkatinizi bilhassa çekerim - Mezopotamya dünyanın en zengin ziraat bölgesi olduğu zamanlar kaydedilmişlerdir. Hiç kimsenin akıl ve hayaline buraların bugün böyle tamamen çorak bir çöl hâline dönüşebileceği gelmezdi. Örneğin bugün tasavvur edebilir misiniz ki, size biri kalkıp dese "Batı Avrupa'nın veya diğer zengin bir ziraat memleketinin en bereketli arazisi çöl hâline gelecektir!"

Herhalde adamın aklından şüphe eder, veya en azından güler geçersiniz.

Yukarıda ismi geçen bu peygamberlerin ölümlerinden sonra dahi Babilonya'da önemli tarımsal üretim değişmelerine sebep olacak hava değişimleri kaydedilmemiştir. Hatta Yeremya'dan 200 sene sonra, dünyaca meşhur

Grek tarihçisi Herodot, Mezopotamya'yı halen dünyanın en bereketli ürün veren toprağı olarak nitelendirmiştir. Burada rahatça herhangi bir yerden iki misli fazla ürün alınabilmekteydi (Kitap I, s. 193).

Bu peygamberlerin, o günün insanları için, bu şartlar altında tamamen saçmaladıkları âdeta aşikar olmuştu. Normal olarak herkes öyle düşünmekte haklı idi.

Fakat acaba hakikat ne merkezde cereyan etmiştir? **Bu tebliğleri veren Yüksek İdareci Mekanizma yanılmış mıdır?**

Herodot'un zamanından kısa bir müddet sonra bu arazinin verimi nehirlerden gelen suların azalmasıyla süratle düşerek nihayet İmparator Hadrian zamanında kuraklıktan Roma kıtalarının tamamen çekilmelerine sebep olmuştur.

İslâm kıtaları buraları zaptettiği zaman Mezopotamya tamamen bir çöl hâlindeydi!

Bazı kimseler yukarıda Peygamberlerin birer iklim uzmanı olup da normal bir tahminde bulunduğunu söyleyecek kadar safiyane iddialarda bulunabilirler. **Aslında, İdareci Mekanizma verdiği sözü yerine getirmiştir. Hepsî bu kadar!**

Mısır'ın iklimi tamamen değişmişti.

Bundan 2000 yıl evvel Mısır'ın iklimi çok farklıydı.

Meşhur İskenderiyeli Grek coğrafyacısı Ptolemeus, Mısır'ın milattan iki yüzyıl evvelki iklimi gayet dikkatle izlemiştir. Bugün aradaki fark muazzamdır!

Bugün, Mısır iklimi yazları kuraktır. Halbuki o zaman gayet bol yağmur yağardı. Şimşekler devamlı görünen olaylardandı.

Acaba Yüksek İdareci Mekanizma, Mısır'daki bu değişikliği önceden bildirmiş midir? Peygamber Ezekeil'in kitabında (29/9-10) da Mısır'ın kurak bir ülke hâline geleceğine dair kehanet vardır. Bu kitap M.Ö. 586 yılında yazılmış ve Mısır'a ait bu hükümler çok sonra gerçekleşmiştir. Mısır, Roma devrinde dahi imparatorluğun hububat ambarı olmakta devam etmişti.

Ayrıca dikkate değer bir nokta ise, Sahra'nın 2000 mil (Nil kıyısından) kadar bir kısmının o zamanlar yemyeşil otlak hâlinde bulunduğunun Fransız arkeologları tarafından

keşfolunmuş olmasıydı. Fakat neticede kehanetler aynen gerçekleşerek Mısır bugünkü iklim şartlarına kavuşmuştur. Nil kıyıları dahi bugün ekseriyetle kupkuru çöl rüzgârlarına açık vaziyette ve genişlemekte olan çölün kurutucu tesirlerine maruzdur.

Gene, Yüksek İdareci Mekanizma, Mısır'ın iklim değişiklikleri hakkında peygamberler vasıtasıyla bir şeyler söylemiş midir?

Tevrat'ta Peygamber Ezekeil'in kitabına bir göz atarsak, bu zatın gene yukarıdan ilham alarak şunları yazdığını görürüz:

"Ve Mısır diyarı harabe ve çöl olacak ve böylece benim Rab olduğumu bilecekler; zira o nehir benimdir ve onu ben yaptım dedi; bundan dolayı Ben sana karşıyım ve senin nehirlerine karşıyım ve Mısır diyarını Sevene Kulesi'nden Habeş il sınırına kadar tamamen bir harabe ve çöl yapacağım." (Ezekeil: 29/9-10)

Milattan önce 586 senesinde kaydedilmiş olan bu kehanetten sonra neler olmuştur? İşte tarih ve arkeolojinin inkâr kabul etmez delilleri gözlerimizin önüne serilmişlerdir.

Yüksek İdareci Mekanizma tarafından sözcülükle görevlendirilen peygamber Ezekeil yukarıdaki şeyleri yazmış olduğu zaman Mısır firavunları Nil Vadisi'nin 2000 mil batısına kadar uzanan arazileri kontrol edebiliyorlardı!

Son zamanlarda iki Fransız arkeoloji uzmanı Sahra'da yapmış oldukları araştırmalar neticesinde Eski Mısır tarafından kontrol edilen bu dünyanın en büyük çölünde son derece dikkate değer sanat eserleri bulmuştur. Kaya üzerinde kazılmış olan şekillerden Sahra'nın vaktiyle "Büyük hayvan sürülerini besleyebilecek geniş bir mera hâlinde bulunduğu" meydana çıkmıştır (Baltimore Sun gazetesi 29 Mart 1964). Bu şaşılacak kitabelerde oranın o derecede verimli bir arazi olmakla beraber, aynı zamanda da Mısır'a ait olduğunu ispat eden Mısır'ın sembolü boynuzları arasında bir güneş diski tutan bir koç da bulunmuştur.

Ezekeil zamanındaki bu kehanetler hiç şüphe yok ki, Mısırlılara bir deli saçması gibi gelmiş olup, hatta daha sonra -500 yıl sonra-

Roma hâkimiyeti sırasında bile Mısırlılar, Yahudiler ve onların kaçık peygamberleri ile kasıklarını tuta tuta alay edip gülmekte devam edebilmiş olmaları bile mümkündür.

Roma tarihçileri Roma'nın ahalisini besleyen buğdayın Mısır'dan getirildiğini kaydederler. Nil vadisi Roma'nın buğday ambarı idi. Fakat Yüksek İdareci Mekanizmanın kehanetleri kesin biçimde gerçekleşmiştir.

Bugünkü Mısır çorak bir memleket, hatta Nil'in etrafındaki arazi dahi yarı çorak, çölden esen sıcak rüzgârların kavurduğu ve gittikçe çöleşen bir arazidir.

FİLİSTİN'İN İKLİMİ

Eski Kenan diyarının iklimi şimdikine hiç benzemezdi. Tevrat devamlı olarak vaadedilen toprakların "Süt ve Bal akan bir diyar" olduğundan söz etmiştir. Etraf hep ormanlarla dolu idi. (*Mc Clintock ve Strong Ansiklopedisi* Cilt III. S. 620)

Bu durum takriben İsrail ve Yahudi Kralıklarının ortadan kaldırılışına kadar devam eder. Hatta Yahudilerin Babil esaretinden dönüşünden sonra dahi, bu ülke eski hâlini bulamamıştı. İsa zamanında Filistin'in doğu ve güneş hudutlarında çöl daha ziyade yaklaşmaktaydı. Maamafih o zaman da bu ülkenin iklimi şimdikinden **çok daha serin ve rutubetliydi.**

Meşhur Yahudi tarihçisi, Roma devrinde yaşamış olan Josephus, Ürdün nehrini besleyen Lübnan dağlarının bütün yıl boyunca karlı kaldığını söyler.

Hatta İsrailoğullarının göçü sırasında Musa'nın halefi olan Teşi Tevrat da kendi kitabında "Ürdün nehrinin bütün biçme mevsimi boyunca kıyılarına taşıdığı" (Yeşu 3; 15) söyler. Bu mevsim de Nisan'dan Haziran'a kadardır. Fakat **bugün bu nehir asla Nisan ayının ötesinde bir taşma göstermez!** Bu nehir taşıdığı zaman yalnızca Ocak'tan Mart ayına kadar taşar. Buradan çıkan netice şudur ki, bu bölge şimdikinden **çok daha fazla sulak olup, hararet derecesi şimdikine nazarin çok daha düşüktü!**

Gene yukarıdaki tarihçi Josephus Kral Herod'un (İsa zamanında) Celile'de rastlamış olduğu şiddetli kar fırtınasından dolayı ordusunu dağıtmak zorunda kaldığından bahseder

(Harpler I, XVI 16 kitabı). Hatta İsa dahi Matta İncili'nin 24:20 'sinde halkını Filistin kışlarının sertliği hakkında ikaz eder. **İsa'nın Aralık 25'de doğduğuna dair bütün dünyanın kabullendiği hakikat bu yüzden şüphe ile karşılanmalıdır.** Zira Luka İncili'nin başında İsa'nın, çobanların otlattıkları mevsimde Betlehem'de doğduğu yazılmıştır. Bu mevsimde ise çobanların Filistin'de koyunları otlatmaları imkânsızdır.

19. asrın sonlarında Filistin'i ziyaret eden bir İngiliz bilgini buranın ne kadar çorak olduğunu belirtir ve kendi memleketindeki geniş çayırlarla mukayese ederek hükümlere varır.

İsa zamanından bugüne kadar ne esaslı bir değişiklik değil mi?

GÜNEY AVRUPA'YA BİR BAKIŞ

İsa zamanında bütün Avrupa ve Yakın Doğu şimdikinden daha soğuk ve rutubetli idi. "Orta Avrupa'nın bu durumu daha kuzeyin keşfine mani idi. İspanya, İtalya ve Yunanistan ısı şimdikinden **daha düşük idi.** Galya (şimdiki Fransa) ve Almanya çok şiddetli kışlar geçirmekteydiler (*Smith, Yunan ve Roma Ansiklopedisi* Cilt s. 881). Hatta İtalya bile şimdikinden çok daha soğuk idi. "Romalılar İtalyan harplerinde bile araziye nisandan evvel çıkamazlardı. Zira Apeninler'in kar fırtınalarından ve buzların erimesinden dolayı Tiber ırmağının taşmasından ve sel baskınlarından ürkerlerdi (Yukarıdaki mehz s. 881).

Filhakika tarihçi Lry (kitap 5, 13'de) Tiber nehrinin eski zamanlarda kış aylarında donduğundan bahseder. Böyle bir hadise **bugün asla varit olamaz ve işitilmemiştir.** Hiç şüphe yok ki İtalya, tıpkı eski Orta Doğu gibi iklim bakımından şimdikinden pek çok daha ılık idi.

Eski Yunan ve Balkan yazarlarının eserlerini okursanız, bu memleketlerin iklimlerinin tıpkı modern Sibiryaya gibi vasıflandırdıklarını görürsünüz. Athenaus (kitap VIII s. 351'de) Balkanların 8 aylık sert bir kış devresinden sonra, **4 aylık normal bir kış!** devresinden geçtiğinden bahseder. "Trakya (modern Bulgaristan)'nın iklimi son derece sert ve soğuk olarak zikredilmektedir (*Smith Ansiklopedisi,*

Cilt II, s. 1178).

Gene meşhur tarihçi Ovid, Batı Karadeniz ve komşu sahillerini tıpkı şimdiki Stokholm ve Baltık sahilleri gibi tasvir eder (Smith Cilt I, s. 881). Buranın ahalisi o kadar soğuk tesiri altındaydılar ki, umumiyetle kendilerini örtmek için kulaklarına kadar inen tilki, kurt derileri ve diz boyu deri çizmeler giyerlerdi! (Aynı me haz s. 1183)

Bugün iklim böyle giyinmeyi icap ettirmektedir. Gerçekten bugün, kısa süren bir kış devresi müstesna, iklim çok daha ısınmıştır.

BATI ve MERKEZİ AVRUPA

Tarihin mevcut kayıtlarına göre bundan 2000 yıl evvel Avrupa'nın iklimi şimdikinden epeyce soğuk olup, yağmuru da boldu. Orta Avrupa'nın şimdiki kanadının iklimine karşı olan bir durumu vardı. Galya ve Almanya'nın

geniş ormanları zamanımızın 9. asrına kadar o kadar bol idilerdi ki, o memleketlerin iklimlerinin o derece soğuk ve nemli olmalarına sebep oluyorlardı. Şimdiki Almanya'nın Ruhr Bölgesi'nde asî German kabilelerini sindirmek için ilerleyen Drusus ve Germanicus'un Roma Lejyonları tıpkı bir Rus kışının zorluklarına maruz kalmışlardı (Smith, Cilt I, s. 881). Bu durumlar inkârı imkânsız şöyle bir neticeye yol açmaktadır: O da İtalya, Yunanistan, bütün Orta ve Yakın Doğu ülkeleri şimdi içinde buldukları yarı çorak, sübtropik iklim yerine çok daha serin ve ılık şartlara sahiptiler.

Netice olarak şunu görmekteyiz ki, Yüksek İdareci Mekanizma tarafından bize halen ifşa edilmemiş olan bir "hava değişim sistemi" dünyanın bütün memleketleri üzerinde uygulanmakta olup, insanlığın geçirmekte olduğu icaplara bağlı kalarak tatbik edilmeye devam edecektir. ■

Kâinattaki renkleri seyret. Ahengi dinle. Eserlere dikkat et. Terkip ve tahlil kudretine bak. Oradaki hassasiyeti gör. Bütüün mevcudiyetinle, bütüün zerrelerele görmeye çalış. Görmediklerini sez. Hepsini birden ihata et. İşte en beliğ vahiy budur. Buna lâyük ol.

KEMAL YOLCUSU

Ey insan, sana bu merhalede bu kadar bilgi verilmiştir. Bu merhaleyi aşuncaya kadar iz'anın sana yeter. Her merhalenin kendine mahsus bir öğretim sahası vardır. Her merhalede kendine mahsus bir öğrenebilme kudreti mevcuttur. İnsaniüstü bilgileri insan kisvesi içinde öğrenmeye çalışma. Her şey, kendi değerinde olduğu zaman iyi, güzel ve doğrudur.

KEMAL YOLCUSU

GARİP OLAYLAR

GEÇEN yıl Amerikan televizyonlarında "X Dosyaları" adında yeni bir dizi gösterime girdi. Normal ötesi olayları araştırmakla görevli iki FBI ajanının başlarından geçenlerin konu edildiği dizi, bu yıl BBC televizyonunda da gösterilmeye başlandı. "X Dosyaları" adlı dizi yayınlandığında, aslında artık bir ulusal takıntı hâline gelmiş olan UFO' lar, uzaylılar ve bütün garip olaylarla ilgili bilgileri halka aktarmıştı. Olaylar, sıradan Amerikan vatandaşlarının gerçek deneyimlerinden derlenmiş olmasına rağmen milyonlarca insan dizide olan bitenleri uyuşturucu FBI maceraları olarak izlemeyi tercih etti. Bu sayımızda sizlere İngiliz halkının yaşadığı açıklanamayan olaylarla ilgili İngiliz X dosyalarını açıklıyoruz. Onların tanıklığı, düşünme tarzını değiştirebilir.

I . MAVİ ALEVLER ETRAFIMI SARDIĞINDA ÇIĞLIK ATTIM

Henry Thomas, kemiklerini beyaz bir küle çeviren şiddetli bir alevle yanarak ölmüştü ancak ayak bileklerinden aşağısına en ufak bir zarar gelmemişti. Hiçbir zarar görmemiş olan ayaklar hâlâ çoraplıydı ve pantolon paçalarının ayak bileğine yakın ve yanmadan kalmış olan kısımdan dışarı çıkmış hâlde duruyordu. 73 yaşındaki yaşlı adamı öldüren yangın hakkındaki deliller bunun sıradan bir yangın olmadığını gösteriyor. Adamın oturduğu yer, kanepenin alt kısmından başlayarak, hiçbir şekilde zarar görmemiş biçimde kalmıştı. Oturduğu sandalyenin bile sadece onun oturduğu kısımları yanmıştı. 1980'de hazin bir şekilde ölen Henry Thomas hakkında toplanan bütün deliller, onun kendi vücudundan çıkan bir parlamanın yarattığı vahşi ve şiddetli bir yangının kurbanı olduğunu gösteriyordu.

Bu tür olaylarda, adli tıp ancak kurbanların vücutlarından arta kalan delilleri toplayabilirler. Buna rağmen iki kadın, Sue Mottershead

ve Debbie Clarke, kendi vücutlarından çıkan ısı dalgalarından mucizevi bir şekilde kavrulmadan kurtulmayı başarmıştı.

Sue Mottershead 1980'de, uçan alevler tarafından sarıldığı sırada üstünde havlu bezinden yapılmış pijamasıyla, mutfakta ayakta durmaktaydı. 47 yaşındaki Bayan Mottershead, "10 yaşındaki kızım Joanne' ı okul için hazırlamakla meşguldüm. Hiçbir elektrikli âlet açık değildi. Tek sıcaklık, radyatörden gelmekteydi. Derken burnuma birden bir yanık kokusu geldi. Aniden bir parlama oldu ve turuncu-mavi renkli alevler etrafımı sardı. Ayaklarımdan başlamak üzere bir halka şeklinde etrafımda uçuştular. Çığlıklar içinde pijamalarımı yırtıp attım. Alevler aniden yok oldular. Bir hararet hissetmişim ama yanmamıştım ve korkudan titriyordum. Bunların hepsi 30 saniye içinde olup bitmişti. Bu arada Joanne' ın babası yangın alarmına basmıştı." diye anlatıyor.

Şimdi 26 yaşında olan Joanne ise şunları ekliyor: "Annemin ayak bileğinden başlayarak yukarı doğru çıkan ve parlayarak dönen mavi alev halkaları gördüm. Alevler birkaç saniyede bütün vücudunu kaplamıştı. Gaz alevi gibi maviydiler ama ortada ateş yoktu ve annem tüm o alevlerin ortasındaydı. BağırDIM ve annem pijamalarını yırtıp attı. Alevler aniden yok oldu. "

Lancashire'lı Bayan Mottershead anlatmaya devam ediyor : "İtfaiye geldiğinde hâlâ keskin bir koku vardı fakat pijamadaki bazı yanıklar dışında hiçbir kanıt yoktu. İtfaiyeciler feci şekilde yandığımı tahmin ediyorlardı ama ben sadece korkmuştum. Dışarı çıktılar ve oldukça pahalı ve ısıya dayanıklı kumalardan yapılmış pijamaları yaktılar fakat kumaş kolayca yanmadı. Buna çok şaşırılmışlardı." Bayan Mottershead' ın konuyla ilgili hiçbir teorisi yok ama bir statik elektrik şokuna maruz kaldığını kabul ediyor.

Hertfordshire' ılı, 34 yaşında dul bir anne olan Debbie Clarke ise sık sık böyle şoklara maruz kalmaktadır ve sadece doğal ıplıklı giysiler giymek zorundadır çünkü statik elektrik, senteti-

ğın vücuduna yapışmasına sebep oluyor. O da benzer bir deneyim yaşamış.

Boğucu bir yaz günü akşamüstüydü ve hava ağırdı. Debbie' nin annesi Diane, bir yemek hizmetleri işini yönetiyordu ve o zaman 19 yaşında olan Debbie, öğleden sonraları garson olarak çalışıyordu. O akşam Debbie arabadan el çantasını almak üzere bahçeden aşağı doğru yürürken, üstünde bir keten bluz, siyah bir etek ve beyaz bir önlük vardı. Debbie "Bir parlama gördüm. Birinin el veya cep feneri yakıp yakmadığını anlamak için etrafıma baktım. Yüzlerce watt'lık bir ışıktan geliyormuşcasına ikinci bir parlama oldu. Babam dışarı çıktı ve dedi ki ; 'Sensin! Kasıtlı olarak ışık yakıyorsun. ' Annesi Diane diyor ki; "Oldukça ürkütücüydü. Attığı her adımda Debbie, bir flaş ışığı gibi parladı. Elektrikli mavi bir ışıktı ve öyle güçlüydü ki; bütün bahçeyi aydınlatıyordu. Debbie işe yürüyen bir fener gibiydi." Işık, hemen hemen her altı saniyede bir parladı ve sanki elektriklemeden kaynaklanıyormuş gibi korkunç bir çatırdama yaptı. Ortada ne duman ne de alev , sadece bu etkileyici mavi ışık vardı. Debbie, "Bana bakın, bana bakın!" diye bağırdı." diyerek olayı anlatıyor.

Debbie şöyle devam ediyor: "Erkek kardeşim 'Sen kendiliğinden yanma olaylarını hiç duymadın mı?' diye bağırdı. Annem içeri gelmem için bana seslendi. Giysilerimi yırttım ve topraklanmış duşa girdim. Işığın parlaması sona erdi. Hiç acı ve sıcaklık hissetmedim." Bundan sonra Debbie' nin başına değil ama kızı Sarah-Jane'in başına böyle bir olay geldi: " Geçen yıl bir sabah Sarah-Jane giyiniyordu ve naylon gece elbisesini çıkarırken bütün oda aydınlandı. Sekiz yaşındaki oğlum Paul bana ' Anne, orada ablamın yaktığı büyük, parlak bir ışık var. ' dedi. Oldukça anlaşılmaz görünüyordu. Tek bildiğim, ikimizin statik şokları almaya eğilimli olduğumuz."

Büyüleyici Alevler kitabının yazarı emekli polis John Heymer, kendiliğinden yanma olaylarını araştırmaktadır. Bu kadınların yaşadığı olayları istatik olarak parlayan alevler' olarak nitelendirmektedir ve eğer sentetik kumaşlardan yapılmış giysiler giymiş olsalardı, bu olayın gerçek bir kendiliğinden yanma olayına dönüşmüş olacağına ve onları öldürmüş olabileceğine inanmaktadır.

Röportaj: FRANCES HARDY

II. BİR IŞILTI GÖRDÜM ve HAYATIMIN 15 DAKİKASINI KAYBETTİM

Elsie Oakensen alacakaranlık gökyüzünde garip, sessiz, zil şeklinde parlayan ışıkları gördüğünde onu çözümlenici bir gözle izledi. Ne de olsa Elsie, bir polis memuruyla evliydi. Kocasının ondan detaylı bir açıklama isteyeceğini ve geleksel bir açıklama ile başından savacağını biliyordu.

Elsie, her zamanki gibi işinden evine doğru giderken, Towcester' e giden yoğun A5 yolunda ışıkları gördü. 22 Kasım 1978' de öğleden sonra saat 5.15' te, o sıralarda 49 yaşında olan Elsie başkanı olduğu Daventry Öğretmenler Evi'nden Stowe Kilisesi'nin bulunduğu Northamptonshire'deki evine doğru kısa farları yanık olarak araba sürüyordu. Ardından, biri kırmızı diğeri yeşil, hemen A5' in üzerinde, gökyüzünde, daha önce gördüğü hiçbir şeye benzemeyen bir nesneden gelen iki çok parlak ışık gördü. "Rengi griydi ve çok düz plâstik türü maddeden yapılmış gibi görünüyordu. Onun yakınına geldiğimde durmak ve bu şey hakkında daha fazla şey öğrenmek için zorlandığımı hissettim. Çok meraklanmıştım." dedi.

Elsie, ayağını gaz pedalına koyarak köye doğru, sağa sapmak istediğini hatırlamaktadır ama arabanın motorundan hiç ses gelmez. Araba durmuş gibidir. Pedala tekrar basar. Araba tekrar sendeler. Ve derken motor, izah edilemeyecek bir şekilde harekete geçer ve Elsie, araba kendiliğinden tekrar durana dek hızla 100 yardan daha fazla ilerler. Ve aniden alacakaranlık, tamamen zifiri karanlığa dönüşür. "Aniden, parlak beyaz bir ışık halkası yol üzerinde görünür. Yolu aydınlattı ve çiftlik kapısının yanında durmuş olduğumu görebildim. Daha sonra sağa doğru bir kavisin üstesinden gelmiş ve arabanın kontrolü bende olmaksızın 100 yard kadar yolculuk etmiş olduğumu fark ettim.

Işık gitti ve yumuşak karanlık geri döndü. Ardından diğer ışık halkası sola doğru parladı ve gitti. Işıklar yarım bir daire içinde parlayıp son-

meye devam ettiler. Her biri saf beyaz ve parlama-
mayan, tam bir daire olan 15 tane ışık saydım. Ni-
hayet, son bir ışık yazlık bir evin bahçesinin içinde
göründü ve gitti. Tekrar karanlık içinde kalakal-
dım. Ardından hemen sanki biri şaltere bastı, бү-
tün karanlık yerini normal alacakaranlık ışığına
bıraktı. Kontak anahtarını çalıştırmadım. Araba-
yı vitesine koymadım; kendimi normal biçimde
arabayı sürerken buldum. Sanki her şey uzaktan
kontrol edilerek oluşturulmuştu. "

Elsie eve vardığında, yolculuğunun nor-
malin iki katı kadar sürmüş olduğunu fark etmiş.
Hatırlayamadığı 15 dakika içinde acaba neler ol-
muştu ? Ve niçin ? Kaçırıldığı sırada hatırlayama-
dığı 15 dakikada neler olduğunu asla bilemiyor
ama şöyle diyor: "Bu çok spiritüel bir deneydi ve
kendimi çok neşeli hissediyordum. Kendimi ayrı-
calıklı ve seçilmiş biri gibi görüyordum. Artık ev-
rendeki tek canlıların bizler olmadığımız fikri ba-
na çok mantıklı geliyor!" Elsie bu karşılaşmadan
sonra, ruhsal farkındalığının ve buna bağlı ola-
rak bazı şifa güçlerinin ortaya çıktığına inanıyor.

III. YÜK ARABASINDAKİ ADAM BENİM CANLI HAYALETİMDİ!

Güvenlik görevlisi Adrian Brown, rutin
devriye gezilerinden birine çıkıp da kendisinin
bir kopyasını gördüğünde berrak bir kişi gecesiy-
di. Bu, ona benzeyen veya gölgemsi bir imaj de-
ğildi. "O bendim" diyor Adrian Brown. "Madde-
sel, fiziksel bir kopyama bakmaktaydım."

Mr. Brown'ın işi, gece kontrollerini içeren
bir bekçilikti. 1991 yılının Şubat ayında bir gün
saat 23.15 sularında, şirketin amblemini taşıyan
arabayı çukurluk bir yerde bulunan Woreham-
Dorset'e doğru sürüyordu. Brown şöyle devam
ediyor: "Geriye kalan 3 devriye gezimden birini
bitirmek için sürmekteydim. Bu benim daha önce
ce defalarca yaptığım bir geziydi. İyiçe aydınlatıl-
mış üç alanı kontrol edecektim. Derken bir araba-
nın yaklaştığını görerek yavaşladım. Kamyonun
arkasında birkaç araba vardı. Üzerime doğru ge-
len kamyonun hareket tarzını kestirmek için şö-
yle bir göz attım. Sonra bu kamyonun benim kul-
landığım kamyonun aynısı olduğunun farkına
vardım.

Ben küçük bir güvenlik firmasında çalışı-

yordum ve benimkinin aynısı bir kamyonumuz
daha vardı ama gece mesaisinde kullanılmıyor-
du. Ve o gece vardiyasında bir tek benimkinin ça-
lıştığını biliyordum. Kamyon, sokak lâmbalarıyla
aydınlanan yolda 3-4 metre kadar yanımdan
geçtiğinde, içini net bir şekilde gördüm. Yanımdan
geçen kamyonu 4-5 saniye boyunca baktım.
"Öteki ben" bir aracın yanından geçerken yapı-
lacak türden umursamaz bir şekilde bana şöyle
bir baktı. Bu bakışta hiçbir tanıma belirtisi yoktu.
Hayret içinde kalmış, allak bullak olmuşum.
Olanları hazmetmek birkaç dakikamı aldı. Kam-
yonu sürmeye devam ettim. Daha sonradan çok
korktum, tüylerim diken diken oldu. İşin garip ta-
rafı, o, bana benzeyen biri değildi. O 'ben'di, san-
ki fotokopim çekilmiş gibi.

aha sonra, kamyonu takip ede-
mediğim için çok pişman olmuş-
tum ama çok korktuğum için
bunu yapamamıştım. Korkula-
rım üç dört gün sonra sona erdi
ama şuuraltımı rahatsız eden,
yoldaki olayla ilgili bazı garip rüyalar gördüm. Bi-
liyorum ki bunlar aşırı çalışan bir hayal gücünün
ürünü değildi. İşim, uyanık ve dikkatli olmamı ge-
rektirir. Yorgun olmadığım için ertesi sabaha ka-
dar sürecek olan vardiyama yeni başlamıştım."
Bournemouth'da yaşayan 31 yaşındaki Bay
Brown, "Bu olay beni beş senedir rahatsız etmi-
yor ama bana doğru gelen kamyonun içindeki
yüzümü sanki dün olmuş gibi hatırlıyorum."

GAZETENİN AÇIKLAMASI

Yaşayan insanların hayaletleri ölümlerini
hayaletlerinden daha sık görülür. Dublenin,
kendisine veya o kişiye mimikler yaptığıyla ilgili
birçok anlatılar vardır. Bir vakada adamın biri
çimleri biçerken kendisinin kopyasının onu ay-
nen taklit ettiğini görmüş. Başka bir vakada ise
akşam yemeği yiyen bir adam, dublesinin onun
yaptıklarını aynen yaptığını görmüştür. Duple-
nin görülmesi, bazen şeytanî bir şey veya ölümün
haberciliği gibi kabul edilir. Bn. Diana Rich ve kız
kardeşi Isabel Thynne dublelerini gördükten ki-
sa bir süre sonra ölmüşlerdir ama daha çok bir ke-
haneti andıran vakada ise son derece sağlıklı
olan Sir William Napier bir otel odasında kalır-
ken yatağında kopyasını gördükten hemen son-
ra öldü. ■

30 Nisan 1996 tarihli Daily Mail
gazetesinden Çev.: Burak ERKER

ÖLÜMSÜZ FİZİKSEL

Hristiyanların düşündüğü şeyler, hatta kilise içinde bile görülen

Ted PETERS

26 KASIM 1994 Perşembe günü hatırlanmaya değer iki şey yaptım. Sabahın ilk saatlerini Frank Tipler'in çok satan kitabı *Ölümsüzlüğün Fiziği*'ni okuyarak geçirdim. Sabahın sonraki saatlerini de Ethel Mae Jacobson'ın cenazesinde.

İlk olarak cenaze. Ethel Mae iyi bir Hristiyan, kilise için çok iyi çalışan bir mümin ve sevilen bir büyükanne idi. Dualarımız, Romalılara Mektup, Bap 6'nın açılış dizeleriydi:

Biz ki, günaha öldük, artık onda nasıl yaşarız?

Yahut bilmez misiniz ki, Mesih İsa'ya vaf-tiz olunanlarımızın

hepsi onun ölümüne vaf-tiz olunduk ? İmdi onunla beraber

vaf-tiz vasıtası ile ölüme gömüldük; ta ki, Babanın izzeti ile

Mesih ölümlerden kıyam ettiği gibi, biz de böylece hayat

yeniliğinde yürüeyim. Çünkü eğer ölümünün benzeyişinde

onunla birleşmiş oluksa, kıyamının benzeyişinde de olacağız.

İkincisi, Frank Tipler'in kitabı (*). *Ölümsüzlüğün Fiziği*, bizim küçük cemaatimizin İncil söz-

leriyle ifade ettiğini bilimsel biçimde izah etme çabasında. Tipler, en sonunda büyük bir çatırtıyla kendi üstünde çökecek ve bilebildiğimiz bütün fiziksel hayatı imkânsız hâle getirecek olan kapalı bir evrende yaşıyor isek, insan ırkının, yine de şuurlu deneyim edinmenin sonsuza dek sürdüğü, realitenin süper-fiziksel bir boyutuna hâlâ kaçabileceğini savunmaktadır. Tipler, canlı varlıkların kıyam etmesine yol açan fiziksel bir mekanizmanın var olduğunu söyler: Bu, bilgisayar simülasyonudur. Canlı bir varlığı esasen bir bilgi işlemci olarak tanımlayan Tipler, önceden canlı bütün varlıkların, hiç sonu gelmeyen sübjektif bir zaman içinde kendilerine göre ortamlarıyla birlikte simüle edilecekleri, yani kopyalanabilecekleri eskalatojik bir hesaplama kapasitesini hayal etmektedir. Objektif zaman, kendi fiziksel kozmosu ile birlikte kendi kendini yok edebilir ama kıyam etmiş emülasyonların süper-fiziksel toplumu, Tipler'in "Omega Noktası" dediği şeyde sonsuza dek yaşayacaklardır.

"Ethel Mae'nin gittiği yer burası mı?" diye sordum kendime, tabutunun içinde yatan yaşlı kadına bakarak. "Orada enformasyon işlem desenin simülasyonunu mu bekleyecek?"

Tipler şunu iddia ediyor: "Teoloji, fiziğin bir dalıdır. Fizikçiler, tıpkı bir elektronun özelliklerini hesapladıkları gibi Tanrı'nın mevcudiyetini ve ölümlerin ebedi hayata kıyam etmele-

(* Frank J. TIPLER, *The Physics of Immortality; Modern Cosmology, God and the Dead* (New York, Doubleday, 1994).

ZLÜĞÜN BEDENİ

Herkesin düşündüğü şeyler değildir.
Herkesin değişikliği göstermektedir.

rinin muhtemelliğini hesaplayabilirler." Tipler'in Tanrı inancı, iddiasına göre test edilebilir fiziksel bir teorinin ürünüdür. Aslında fiziği teolojinin yerine koymakta, teolojiyi fiziğe indirgemektedir. "İndirgemecilik gerçektir" diye haykırır, "Dahası, indirgemeciliği kabullenmek insana bilim ve dini tamamen bütünleştirme iznini verir." Bu bütünleştirme, bir indirgemedir; hata yapmayalım. "Bilim artık bir zamanlar dinî ölüm karşısında sunduğu rahatlatmayı kesinlikle sunmaktadır. Din artık, bilimin bir parçasıdır."

Tipler'in önerisi şunu sormama yol açtı: Teolojik olarak konuşursak, Hristiyanların kıyamet kavramı tehlikede midir? Benim burada görevim, yapıcı Hristiyan teolojisinin, kıyametle ilgili kavramlarını gözden geçirmektir.

Bunu İncil'in görüşünün bazı özelliklerini bazı alternatiflerle karşılaştırıp kıyaslayarak yapacağım. İşe, Hristiyan inancına karşı dört klasik alternatifte bakarak başlayacağız:

- 1) bilimsel natüralizm,
- 2) ruhun ölümsüzlüğü,
- 3) sonsuza karışma, özümseme,
- 4) astral projeksiyon.

Burada ayrıca hayattan sonra hayat deneyimleri ile ilgili bir tartışma da olacaktır. Daha sonra kötünün mahvedilişi olarak ölüm, İsa'nın ölümünün önemi, aradaki hâl, paraeskatalogi ve yeni yaratılışın geliştiği gibi belirgin

teolojik kavramları incelemeye geçeceğiz.

HİSTİYAN GÖRÜŞÜNE KARŞI ALTERNATİFLER

Hristiyanların düşündüğü şeyler, herkesin düşündüğü şeyler değildir. Hatta kilise içinde bile görüşler değişiklik göstermektedir.

Bilimsel Natüralizm

Bilimsel natüralizm şunu söyler: "Öldüğünüzde, ölürsünüz!" Ölüm, hayatın doğal sonuçlarıdır. Doğal dünya, realitenin tamamını oluşturmaktadır. Bir başka realiteye açılan pencereler yoktur. Doğaüstü yoktur. Hayat, esasen fiziksel özelliklidir ve ölümün getirdiği kaçınılmaz bitirilişten kaçabileceğimiz ruhsal bir realite yoktur.

Natüralist tutum sadece bireysel olarak insanların ölmesi değil, aynı zamanda bilimsel projeksiyonlar bazında, uygarlığın bütün başarılarının da unutulmuşluğa gömüleceği sonucuna varmaktadır.

Bu modern cismanî natüralizmin teşhisi, ölümün çaresi olmadığı yönündedir. Hasta tamamıyla ölecek ve ölü kalacaktır. Tipler kendisini natüralist kategoriye koyabilir; onun teşhisi de fiziksel yapıyı oluşturan hiçbir şeyin özünde ölümsüz olmadığı yönündedir. Hasta, tam bir ölüm yaşayacaktır. Tek iyileşme şansımız,

şuurlu deneyimimizi oluşturan enformasyon işleme deseninin Omega Noktasında kopyalanabilecek olmasıdır.

Ruhun Ölümsüzlüğü

Bilimsel natüralizmin aksine, diğer üç alternatif; fiziksel bedenden fiziksel-olmayan bir benliği dışarı çıkaracak olan bir ameliyat ile hastanın kurtarılabilceğini söylemektedirler, bu ameliyatı burada "ruh-ektomi" olarak adlandıracamız. Bu ameliyatla, fiziksel bedeni ölse bile hasta yaşamaya devam edecektir.

Sözünü etmek istediğimiz ilk ruh-ektomi, eski Yunan'daki Eflâtuncu geleneğin büyük filozofları tarafından sergilenmiştir. Yunanlılar zihnin (psişenin), beden

çürümesine karşı bağışıklığa sahip olduğu fikrine dikkat etmeye başlamışlardı. Belki de bazı düşünceler ebedîdir, diye düşünmeye başladılar. Eğer öyle ise, o zaman felsefenin görevi hangi fikirlerin ebedî olduğunu tefrik etmek ve sonra da zihni sadece bu düşünceler üzerinde düşünmeye eğitmektir, böylece zihin -ki bedenden ayrı olan gerçek benlik olarak tanımlanmaktaydı- kendini bütün geçici ve dünyevî kaygılardan kurtaracaktı. Geçicilikten azat olarak bedeni terk edebilir ve kesinlikle bedensiz ve dolayısıyla sonsuz olan realitenin âlemine girebilirdi. Zihinde bu şema oldukça, ölüm pozitif olarak düşünülmeye başlandı çünkü ruhu, dünyevî kaygılardan kurtaracak ve ebedî olan daha büyük bir konsantrasyona izin verecektir.

Bu pozitifliği, Sokrat'ın baldıran içmeden önce Phaedo'ya söylediklerinde de bulabiliriz. Bu sözlerde ve bu tutumda dikkat etmemiz gereken şey, algı-dışı benlik olan zihin veya ruh ile içinde hapsoldüğü beden arasındaki doğrudan rekabettir. Eflâtun, ruhun "beden içinde tıpkı kabuğu içindeki bir istiridye gibi hapsoldüğünü" ve ölüm sayesinde bu hücreden kurtulmayı amaçladığını söylemektedir. Burada, insanın Hristiyanlıkta bulabileceği türden, beden ve ruhu bir uyum içine sokacak olan fiziksel dünyanın dönüşümü veya yenilenmesi kavramı yoktur. Ne de ölüm Sokrat'ı yok olma korkusuy-

la titretmektedir çünkü gerçek benliğinin, kutsanmış olan bir âleme girmek üzere bu zavallı dünyayı terk ediyor olduğuna emindir.

Ancak herkes kutsanmış biçimde ölmektedir. Eflâtuncu şemaya göre insan ruhları, mezarın ötesinde ebediyeti nerede geçireceklerini belirleyen bir yargıyla yüz yüzedirler. Eflâtun'a göre bu yargının sonuna göre gidilecek iki yer vardır ve bir bin yıl geçtikten sonra cennet ve cehennem ehlinin ruhları yeniden bedenlenebilir ve dünyaya geri dönebilirler; hakikati asla görememiş olanlar hayvan biçiminde dönerlerken, ebedî idealleri amaçlayan ruhlar ise insan biçiminde dönmektedir. Ama filozofların ruhlarının kanatları vardır, üç bin yıl sonra Tanrı'nın göklerdeki tah-tına uçabilir ve orada ebedî güzellik vizyonunun tadını çıkarabilirler.

Eflâtun'un ruh-ektomi versiyonu, Hristiyan düşüncesi ile kısmen bütünleşmiştir. Westminster İtirafı ruhun ölümsüzlüğünü kıyamet ile birleştirerek bunları bir sıraya koyar:

Soru 37: İnananlar, ölüm anında Mesih'ten ne yarar sağlayacaklardır?

Cevap: İnananların ruhları, öldüklerinde, kutsallıkta mükemmel olacaklardır ve derhal ihtişama (glory) geçeceklerdir ve bedenleri, hâlâ Mesih'e bağlı kalarak, kıyamete kadar mezarlarında kalacaktır.

Soru: İnananlar, kıyamet anında Mesih'ten ne yarar sağlayacaklardır?

Cevap: Kıyamette (resurrection), inananlar ihtişama kaldırılacaklar, yargılama gününde açıkça tanınacak ve beraat edecekler ve ebediyete kadar Tanrı'nın mutluluğunda tamamiyle mükemmel hâle getirileceklerdir.

John Newport, bundan rahatsızdır, şöyle yazar: "İncil görüşü insanların hiçbir şekilde yapıları gereği ölümsüz olmak veya ölümsüz hâle gelmek üzere yaratılmadıklarını öğretmektedir. Daha ziyade, kişiler; fanilikle çevrili insan yapısının sınırları içinde Tanrı'nın suretinde

yaratılmışlar ve ölümden kıyam etmek yoluyla ölümsüz hayata kavuşma hediyesini almak üzere Tanrı'ya bağımlıdırlar... Yani ruhun yaradılıştan ölümsüz olduğuna dair Yunan anlayışı; Eflâtun'dan bu yana geçen asırlar içinde böyle öğretiler Hristiyan doktrini ile çeşitli kereler karışmış olmasına karşın, İncil'in öğretisine yabancıdır."

Tipler insan ruhuna inanmakta mıdır? Evet, sayılır. Bir canlı varlığı tanımlayışına "enformasyon kodlayan bir varlık... - ve insan ruhu- çok karmaşık bir bilgisayar programıdır." diye başlar. Aristo ve Aquinalı Thomas'ı izleyen Tipler, ruhu "bedenin faaliyet biçimi" olarak anlamaktadır ve bu, etimolojik ve ontolojik olarak "enformasyon"la bağıntılıdır. Eğer enformasyon sürüp giderse, kişi de sürüp gider. "Omega Noktası" bir çaresini bulacak ve şimdi ruhlarımızı oluşturan enformasyonu yeniden yaratacaktır.

Enformasyon makineleri olan ruhlarımızın mevcudiyetlerini fiziksel ölümün ötesinde de sürdürebilmek için hiçbir doğal gücü, yani fiziksel gücü yoktur. Bilgisayarlar olarak, kapana-çapız. Ruhlarımızın kıyımı tamamıyla, eskatolojik bir gelecekte bizi simüle etmek üzere harekete geçecek olan Omega Noktasının lütfuna bağlıdır. Ve simüle edilecek olan şey, sanal bir gerçeklikte bir beden-ruh birliği olacaktır.

Sonsuza Karışma, ÖzümSENME

Ruh-ektominin eski Asya versiyonunda (ki bu versiyon Sokrat ve Eflâtun'dan yarım bin yıl önce gelmektedir) neyin fiziksel ve neyin zihinsel olduğu arasındaki aynı temel rekabeti, metempsikoz (tenasüh) ve reenkarasyonun benzer bir versiyonunu bulur ve kurtuluşun, yine fiziksel âlemden kaçış olarak anlaşıldığını görürüz. Ama Hindistan'da Upanişadlar çağında beden-ruh ayırımına ait Yunan doktrininden farklı bir tavır belirir, yani kurtuluşun sonsuza karışmak, özümSENMEK olduğu. Yani, bir hayli örtüşme olmasına karşın biz bunu, ölümden sonra hayat görüşleri bakımından üçüncü bir alternatif olarak göreceğiz.

Sanskritçede kişinin gerçek benliği, yani atman yapı olarak fizik-dışı veya ruhsal olup, öz

olarak da mutlak ve kapsamlı realite, yani Brahman ile birdir. Sıradan insan şuuruunu, bu aşkın bir oluşu gerçekleştirmekten alıkoyan şey, zaman ve mekânın sınırlı koşulları içindeki beden in ihtiyaçları ortasında geçen hayattır. Öyle olmasak da kendimizi ayrı ve tekil bireysel benlikler olarak düşünürüz. Öyleyse sorunumuz cahilliktir, bir illüzyonu yaşamaktan kaynaklanmaktadır. Hakikati bulmak için fiziksel mevcudiyetimizin ihtiyaçlarını, kozmik birlik kavranana dek zihnin derinliklerine dalarak aşmamız gerekmektedir. Kadim Hindistan'da kişi, (Eflâtun'un önerdiği gibi bir grup ebedi fikir üstünde düşünmek-tense) her şeyin farklılaşmamış ve meta-entelektüel birliğine varmak için her ne olursa olsun bütün fikirlerin ötesine geçmeyi amaçlar. Bunu yapmak için felsefe çalışması beklenmez, meditasyon yapmalıdır, yani yoga çalışmalıdır.

Kişi, fiziksel ölümünden önce meditasyon ve yoga yoluyla da olsa atman'ı bedenden kurtaramamış ise, o zaman karma -arzu, düşünce ve fiilin karmik üçlüsü- ruha yapışacak ve onu tekrar doğmaya zorlayacaktır. Ölüm ve yeniden doğum arasında, bedensiz ruh büyük hakikati deneyimleyebilir ama yeni annesinin rahmine bir kez girdikten sonra yeniden cehalete döner, aydınlanmaya giden uzun yolda yeniden yürümek zorundadır artık. Upanişad Hinduizminin mutlak hedefi özgürlüğü, moksha'yı sağlamaktır, yani yeniden doğum çarkından kurtulmak ve atman ve Brahman'ın bedensiz birliğinde sonsuza dek var olmak.

Asya mistisizminin türlü çeşit ipliği, Batı kültürünün gevşek dokunmuş yapısına dolandıkça, hem meditasyon ve hem de reenkarasyona ilgi büyümeye başlamıştır. Ama bu ikisi arasındaki bağlantı doğru biçimde yapılmamaktadır. **Meditasyon, orta sınıf profesyonelleri tarafından kişinin kendisinin sonsuzda yitirmesi amacıyla değil de stresi yenmek ve kendini kontrol etmeyi öğrenmek amacıyla yapılmaktadır.** Reenkarasyon ise, gariptir, sıklıkla iyi bir şey, yani dünya hayatında bir şans daha edinme fırsatı ve kötümser natüralistleri bozguna uğratacak bir şey olarak görülmektedir. Bu neredeyse komiktir çünkü Hindistan'da ruhgöçü (transmig-rasyon), gerçekten ruhsal olan canların kaçmaya çalıştıkları şeydir.

(Devam Edecek)

EPRÖVLE GELİŞME

Cengiz CEVRE

DÜNYADAKİ gelişmemiz bedenli ve bedensiz yaşamlarımızda kesintisiz sürmektedir. Bunu izlemenin en iyi yollarından birisi de eprövlendir. Epröve *sinama, imtihan* da diyebiliriz. Eksiklerimizi, tamamlamamız gereken noktaları aşmamız gereken merhaleyi bize bildiren biricik aracımızdır. Dünya yaşamında vicdandan çok nefsanî duygularla hareket etmekte ve özellikle ince nefsanîyet denilen "yalancı vicdan" görüntüleriyle de kolayca kendimizi kandırabilmekteyiz. Bu açıdan eprövlere, ortaya çıkardığı gerçeklerle bizi kendimize getirmeyi amaçlayan bir tür rahmettir.

Eprövün amacı kişiyi cezalandırmak değildir. Şayet o epröv bizi sıkıntılara sokuyorsa bilelim ki bizim o sıkıntılara, ıstıraplara ihtiyacımız vardır. Bu ıstıraplar aracılığıyla gerçek rehberimizden, yani vicdandan gelecek ikazlara da kapıyı aralamış oluruz.

Epröv ansızın, hiç tahmin etmediğimiz zamanlarda ve yerlerde karşımıza çıkar. Zaten böyle olması da doğaldır. Aksi takdirde bile bile lades olurdu. Geldiğimiz noktayı, ulaştığımız aşamayı, gelişme durumumuzu bize bazen kapalı bazen de gayet açık ve anlaşılır bir şekilde anlatır. Zaten eprövlere kaçmak da söz konusu olamaz çünkü hiç kimse eprövden "muaf" değildir. Gelişmenin her aşaması epröve kontrol edilir.

Yüce İdareci Plânlar, varlıkların gelişmelerinde epröve gerekli önemi vermektedirler. Bunu bireysel ve toplumsal yaşamımızda görmekteyiz.

EPRÖV ve UYUM

Eprövün, uyumla büyük ilgisi vardır.

Çünkü eprövlere bizim değişik tesirlere ve bilgilere esneklik ve uyumumuzu ölçmektedir.

Evrende her şeyin yenilendiğini, her şeyin her an değiştiğini ve sürekli bir Birlik Akışı içinde yaşadığımızı bilmeliyiz. Epröv de bizim uyum yeteneğimizi ne ölçüde geliştirebildiğimizi hemen ortaya çıkarmaktadır.

Eğer o eprövde başarılı olmuşsak eprövün amacı olan bilgiyi alıp sindirmişiz demektir. Bir daha aynı epröve karşılaşmamıza gerek yoktur.

Pekiyi, başarılmamış, tökezlenmiş bir eprövden sonra ne olur?

İşte evrenin yüceliği buradadır. Karşımıza yeniden telâfi için eprövlere çıkar. Hatta yeni hayatlar bunun içindir. Sonsuz gelişme sonsuz epröv demektir.

İster yatay, ister dikey gelişme plânında bulunalım, her zaman eprövlere yerimizi belirlemekteyiz. Varlığın şuur ve tekâmül düzeyi epröve verdiği cevapta yatar.

Epröv bir tür tesirdir. Tesir ise bilgi içerir. O hâlde eprövün bilgisini almak maddenin o epröve bize vermek istediğini almakla eşdeğerdir. Maddî âlemlerde tecrübe bu şekilde olmaktadır.

Öteâlemlerde de eprövlere karşımıza çıkacaktır. Orada da çalışma ve deney vardır. Tabii ortamı, maddesi farklıdır. Ancak temel işlevi benzetmektedir.

Eprövlere amacı bizi çelmelemek değildir. Bizler o eprövlere kendi gelişmemizi ya çelmeleriz ya da yolumuzu açarız. Yol devam etmektedir. Ancak düz, asfalt, pırıl pırıl yollar her zaman görülmez. Aynı zamanda, engebeli, taşlı, çakıllı, toprak yollarda da yürümesini bilmeliyiz.

"Günlük güneşlik havalarda ruh kendini tanıyamaz" diye bir bilge sözü vardır. Gerçekten de "fırtınalı" havalarda, engebeli yollarda hayatın çetin sınavlarında bizler gelişebilmeliyiz. Cehit göstermeli, ilâhî Yasalara uymalıyız. "Olmakta Olan'a" karşı direnmemeliyiz. Esneklik ve uyum yeteneğimizi geliştirmeliyiz. Bunun için eprövlere gereken önemi vermeliyiz.

Eprövlere ruh varlığının en yakın dostudur. Şayet eprövün ödülünü almak istiyorsak gerekli özveriyi, çalışmayı, emeği harcamalıyız. Vazife hayatı eprövlere doludur. Liyakatin ölçüsü de eprövlere bağlıdır.

Eprövlere gelişme varoluş ilkelerindedir. Bu yüzden, bizi geliştiren eprövlere her an hazır olmak gerekir. ■

"Kanallaşarak" alındığı iddia edilen bu kadar çok sayıda kitabın karşısında, bu enformasyonun nereden geldiği sorusu önem kazanıyor. Bu yazıda Prof. David Fontana, kararlı şüpheçiler tarafından uzun zamandan beri çok tutulan süper-DDA teorisini analiz ederek reddediyor. İngiliz Psikoloji Derneği'nin bir üyesi ve 15 kitabın yazarı olan Prof. Fontana, Minho Üniversitesi Psikoloji Eğitimi profesörü ve Galler Üniversitesi Eğitim Psikolojisi danışmanıdır. Psişik Araştırmalar Derneği'nin de başkanıdır.

MEDYOMLUK MU YOKSA DDA MI?

* Prof. David FONTANA *

BİRÇOK bilimcinin zihninde medyomlukla ilgili ana ikilemlerden biri, medyom tarafından aktarılan bilgilerin nereden kaynaklandığıdır. Normal yollarla elde edilemediği varsayılsa, bu bilgiler, çoğu medyomun iddia ettiği gibi dezenkarne varlıklardan mı gelmektedir yoksa medyomlar bu bilgileri yaşayan kişilerin zihninden telepatik yolla veya dış dünyadaki maddî bir kaynaktan durugörü yoluyla mı almaktadırlar? Bu ikilemin nedeni şudur: eğer medyomun bize verdiği bilginin doğruluğunu kontrol edebiliyorsak, o zaman bu bilgi fiziksel dünyada bir yerlerde mevcut olmalıdır, ya zihinlerimizde veya başkalarının zihinlerinde ya da belgeler, kayıtlar, diğer malzemeler ve erişilebilir kaynaklarda.

Teoride bu ikilemi aşma yolu yoktur. Medyom enformasyonunu, bunun öteâlemden geldiğine samimî biçimde inanarak vermektedir, halbuki aslında, bir tür süper psişik detektif gibi, bu bilgileri burada ve şimdide olan kaynaklardan kapmaktadır. İkilem, son derece gelişmiş varlıklardan kanallaşma yoluyla geldiği açık olan enformasyonlarda da geçerlidir. Bu malzeme, bütün vakalarda medyomun kendi şuurduşından kaynaklanmıyor ise, pekâlâ kendisinden

ruhsal anlamda daha gelişmiş olan kadın ve erkeklerin düşüncelerini yakalayabiliyor ve bunları sanki daha yüksek boyutlardan geliyormuş gibi sunuyor olabilir.

1950'lerde, "Psişik Araştırma Derneği Tutanakları"nda Hart, medyomun celseye katılanların düşünceleri ve dış dünyadaki diğer ilgili ayrıntılar üstünde kuşbakışı bir görüntü kazanmaya yönelik muhtemel yeteneği için süper-DDA terimini icat etmişti. O zamandan beri bu terim bazı yazarlar tarafından görünümleri açıklamak için, belirli mahallerin orada yaşayan (veya bir şiddete maruz kalan) insanlar tarafından son derece "doldurulduğu" ve yaşayanların arada sırada o kişilerin varlığına dair eski bir filmi seyredencesine bu hayalleri gördükleri savıyla kullanılmıştır. Ancak bu film, tıpkı bir sinema filminin aktörlerin canlarını veya kişiliklerini içermesi gibi, o kişilerin canlarını veya kişiliklerini de içermemektedir.

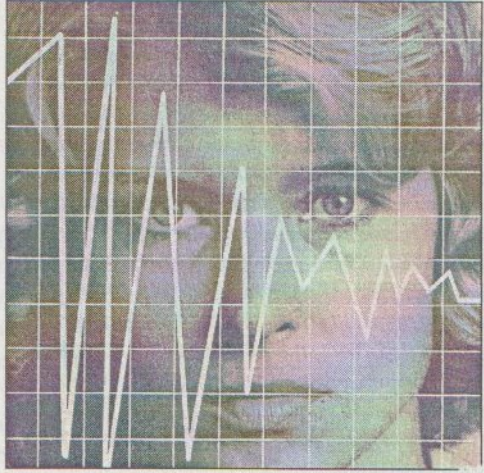
Derken bu sav, celseler sırasında zaman zaman görülen materyalizasyonların da ortam üzerine dünya hayatları sırasında etki eden bireyler sayesinde değil de celseye katılanların duygusal yoğunluğu sayesinde oluşan "doldurmalar" olduğunu söylemek için genişletildi. Bu durumda, bu gibi materyalizasyonlar kolektif

halüsinasyondan başka bir şey değildi. Bu materyalizasyonların konuştuğları işitilse de, kelimeleri (sava göre) yine celseye katılanların zihinlerinden kaynaklanabilmekte ve telepatik yolla medyom tarafından alınıp bir biçimde sendirilmektedir.

Süper-DDA teorisinin, en ikna edici medyumsal iletişimlere kolaylıkla açıklamak için uygun biçimde kullanılabilmesi ve dolayısıyla şu rahatsızlık verici **ölümden sonra kalım** fikrini bir kerede ve sonsuza dek ortadan kaldırabilmesi sebebiyle, **şüpheciler için çok cazip olduğuna hiç kuşku yok**. Ancak şüpheciler bu teoriyi normalde kullandıkları beklenden daha az kullandılar çünkü bunu kullanmak demek, sadece DDA'nın mevcudiyetini (ki çoğu şüpheciler bunu kabul etmede hâlâ tereddüt etmektedir) kabul etmek değil, aynı zamanda muazzam ve mutlak bilici ölçütünde olan DDA'yı kabul etmek demektir; bu kabul de, gerçekliğin ne olduğuna dair yorumlarımızın çoğunu sorgulamamıza sebep olurdu.

DDA'nın bu ölçüde mevcut olduğunun kanıtı nerededir? Ayrıntılı bilgilerin gerçekten de durugörü yoluyla elde edildiği şaşırtıcı vakalar kaydedilmiştir. Kayıtlardaki en iyi örneklerden biri Birinci Dünya Savaşından sonra Rahip Drayton Thomas'ın babası J.T.D. Thomas ile yürüttüğü kitap deneylerinde sağlanmıştır. Kısaca bu testler, J.T.D. Thomas'ın oğlunu çalışma odasının belirli bir rafındaki belirli bir sırada duran bir kitaba yöneltmesi ve kitabın belirli bir sayfasında ne bulacağını söylemesi ile ilgiliydi. J.T.D. Thomas, bir sonraki günün *The Times* gazetesindeki doğum, evlilik ve ölüm ilânlarında yer alacak bazı isimler hakkında, nerede oturdukları ile birlikte bilgi de vermiştir.

Kitaplar kendi çalışma odasında (ve bazen de arkadaşlarının evlerinde) olmasına karşın Drayton Thomas'ın babasının adını verdiği sayfalarda basılı olan malzeme hakkında önceden bilgisi yoktur. Ve dahası Drayton Thomas başlıklarını dikkate almaksızın kitapların yerini sık sık değiştirdiğinden, babasının da çalışma odasının raflarında duran kitapların yerlerine dair bilgisi yoktur. *The Times* gazetesini ile ilgili olan bilgiler ise yaşlı Thomas oğluna ertesi günün ilânlarındaki isimleri söylediği sırada, daha baskı odasında sayfa kalıpları hazırlanmamış

durumdur. Yine de babanın oğluna verdiği doğru enformasyonun yüzdesi, şansla açıklanabilecek bir şeyin çok ötesindedir.

Bu türden bir kanıtın ışığında, medyomun da yaşlı Thomas'la aynı yeteneklere sahip olduğunu ve bunları (genellikle şuur dışı biçimde olsa da) her türden kaynaktan enformasyonu toplamak ve daha sonra bunları sanki ölümlerden geliyormuşçasına celsede bulunan kişilere aktarmak için kullandığını varsaymak, hiç de abartılı olmayacaktır. Bu varsayımda tek uyumsuz olan, yaşlı Thomas'ın aslında ta kendisinin ölümüdür; onun tarafından sağlanan bilgiler, oğluna, Gladys Leonard'ın medyomluğu yoluyla aktarılmaktadır.

J.T.D.

Thomas hâlâ bu dünyada yaşıyor olsaydı bile, durugörü yetenekleri; geçmişin birçok en yetenekli medyomunun kullanmak zorunda olmuş olacağı süper-DDA'ya yaklaşamazdı bile. Gladys Leonard, Leonore Piper, Winifrid Coombe-Tennant, Helen Duncan, Etta Wriedt, Minnie Harrison, Alec Harris ve daha birçokları, haklarında hiçbir şey (hatta adlarını bile) bilmedikleri, daha önce hiç tanışmadıkları ve randevularına kendileri gelmek yerine vekillerini gönderen müşteriler hakkında enformasyon elde etmek üzere süper-DDA uygulanmış olmalıydılar.

DDA'nın bu çapta mevcut olduğunu destekleyecek hiçbir somut kanıt yoktur. Somut ka-

nit derken, ABD ve Avrupa'daki parapsikoloji laboratuvarlarında (normal yollarla bilgi edinme gibi) tüm olası algılamaya sızıntılarının ciddi bir biçimde dışlandığı o zorlu çalışmalardan ortaya çıkan kanıtları kastediyorum. Prof. Bob Morris'in yönetimi altındaki Edinburgh Üniversitesi'ndeki parapsikoloji laboratuvarında bu gibi koşullar altında süper-DDA için hiçbir kanıt bulunamamıştır. Ve Kuzey Karolina/Durham'daki Parapsikoloji Enstitüsü'ndeki test koşulları altında da böyle kanıtlar bulunamadı. Aslında enstitünün Araştırma Müdürü Dr. Richard Broughton *Parapsikoloji: Tartışmalı Bilim* adlı kitabında süper-DDA'nın, laboratuvarlarda kaydedilen vakalarda bulunan tipik ölçütten çok daha büyük bir muazzamlıktaki psişik yeteneği akla getirdiğini belirtmektedir.

Tabiî doğrusu "bulunan tipik ölçüt" yerine, "hiç bulunamayan ölçüt" demektir. Medyomluk üzerine girilen en kapsamlı taramalardan birinde, Psişik Araştırmalar Derneği'nin eski başkanlarından olan Dr. Alan Gauld süper-DDA teorisinin "hiçbir teminatı olmayan bir dereceye ve karmaşıklığa sahip DDA'yı postüle etmek için zorladığını ve aynı zamanda psikolojik süreçler ve gariplikler için kesinlikle o olaylara mahsus varsayımlarda bulunmak için kullanıldığını" söylemektedir. Dahası böyle bir teorisinin "bazen (medyomlar tarafından) sağlanan doğru ve uygun enformasyonun miktarını açıklamak için yeterli olmadığını" da ekler.

Dolayısıyla belirli bir kesinlikle söyleyebiliriz ki yetenekli medyomlar tarafından sunulan enformasyonu izah etmek için hangi teori ileri sürülürse sürülsün, süper-DDA teorisi aslında tam

bir tatmin sağlamaz. Onun yokluğunda ise, çoğunlukla değersiz olan sahtekârlık suçlamaları da bir kenara bırakıldığında, yerine hangi teorisinin gelebileceğini görmek zordur.

Bu noktada fizik, psikoloji ve diğer ilgili bilimsel disiplinlerden kaynaklanan ders kitabı kanıtları; insan varlıklarının fiziksel ölümden sonra yaşayıp yaşamadıkları sorusunu tamamen açıkta bırakmaktadır. Bilimin, kalımın olasılığı sorusuyla işi olmadığını iddia eden her bilimci, kötü bilimcidir. Ders kitabı bilimi (bu tanım ile alan içindeki yetkililer tarafından kabul edilen bilimsel teorileri kastediyorum), ölümden sonra kalımın bir gerçek mi değil mi olduğunu ne bilmekte ne de bilmemektedir. Ancak, birçok şüpheci ölümden sonra kalım sorusunu bunun olanaksız olduğuna kani bir biçimde yaklaşmaktadır. Yani medyumsal fenomen için, ne kadar saçma ve olanaksız olsa da, herhangi bir açıklamayı içimizde bir şeyin fiziksel ölümden sonra yaşayabilme olasılığına tercih edeceklerdir.

Böyle bir görüş açısı, aşırıya kaçıp da bilimcilerin ölümden sonra kalım hakkındaki gerçekleri halktan saklamak için sallapati bir komploya karıştıkları iddiası kadar gerçek dışıdır. İyi bilimciler önlerinde duran kanıtları dikkate alır, sonuçlar çıkarır ve sonuçlarını halka açıklarlar. William James, Sir William Barrett, Sir Oliver Lodge, Lord Rayleigh ve Sir William Crookes gibi saygın bilimcilerin önündeki kanıtlar, onları ölümden sonra kalımın; medyomlar yoluyla aktarılan enformasyon için en muhtemel açıklama olduğuna ikna etmiştir. Bu kanıt yerine alternatif süper-DDA açıklamasını tercih etmek için insanın kör olması gerekir. ■

LIGHT dergisi, Cilt 116 No.1'den çeviren: Yasemin TOKATLI

1. Şakirtleri O'na:
2. Hangi gün
3. ölü olanlara sükün gelecek?
4. Ve hangi gün
5. yeni dünya gelecek? dediler.
6. İsa onlara:
7. O beklediğiniz geldi,
8. ama siz, bunu anlamıyorsunuz, dedi.

THOMAS'IN INCİLİ

Bedensiz Varlık,

"KEMAL YOLCUSU"NDAN

BAŞKALARINA hizmet etmenin verdiği saadeti tatma imkânı elinizdedir. Üzüntüyü kovmanın, doğru yolu göstermenin, düşeni kaldırmanın ve zayıfa kuvvet kazandırmanın ne denli bir saadet kaynağı olduğunu ancak başkalarına hizmet edenler bilir. Bu büyük bir iştir. Devam edeceksiniz ve etrafınızdaki sevgi halesi sizi asla başarısızlığa uğratmayacak. Kalp gözü açık olan siz, bu sevginin haşmet ve ihtişamını görmüş bulunmaktasınız. Hatta görmüş olduğunuz şeyler, hakikatte mevcut olanın çok küçük bir parçasından ibarettir.

O göz kamaştırıcı ışıklarını sonsuz kanallardan akıtan, başkalarına hizmet arzusunda olan herkese erişmek ve onları desteklemek için çırpınan ve kaynağı "Yüce Nur" olan sonsuz sevgidir.

Hizmet etmeyi istediğiniz ve bunun için her türlü gayreti gösterdiğiniz takdirde, ruh yolunda yaptığımız hizmetlerde başarısızlığa uğramış olmazsınız. Eğer siz tek bir varlığa bile yardım etmiş bulunursanız, başarısızlığa asla uğramış olmazsınız. Siz aynı zamanda birçoklarına hizmet etmişsiniz demektir.

Madde dünyasında korkulacak hiçbir şey yoktur. En büyük fırtına bile ebedî olan ruhun üstüne bir an için düşen gölgeden başka bir şey değildir. Hiçbir yardımın ulaşamayacağını zannedildiği en karanlık saatlerinizde size yardım edilmiştir. Bilelim ki, gaye ve maksatlarımızda bizleri biraraya getiren, bizleri birbirimize sınıksız kenetleyen yüce ve ulvî bir maksat mevcuttur.

Yol çetindir. Bazen cehit ve gayretler yıldırıcı olur. Ama aslında yegâne önemli olan şey hizmettir. Hizmette, vazifeye, başarıya devam edin. Önemli olan yegâne şey budur.

Dünya her zamankinden daha fazla bilgi istiyor. Siz savaşı kaybetmiyorsunuz. Bunu kazanma yolundasınız. Yavaş yavaş ıstıraplı ve çetin bir yolda aydınlığınızı yaymaya devam edin.

Görüldüğü gibi anlatılmak istenen şeyler daima kendi varlığımıza olan inancımızı, güvencimizi yüksek düzeyde tutmak, kendi vicdanımızı iyi kontrolden geçirip hayatlarımıza yeni bir şekil vermektir. Özellikle bilmiş olduğumuz hakikatleri insanlara yardımlar şeklinde vermek suretiyle hizmetten kaçınmamak gerekir. İnsanlara yaptığımız en küçük bir yardımın ile çok büyük bir değeri vardır.

Hiçbir karşılık beklemeden, hatta fark etmelerine bile mahal bırakmadan, bu şekilde organize bir tarzda, sistematik olarak insanlara, hiçbir şey beklemeden (ne takdirine ne tektirene aldirmeden) bir görev anlayışı içerisinde varlık sevgisi /Tanrı sevgisi içerisinde hareket etmek suretiyle bunları yerine getirmenin icaplarını düşünmek ve gerçekleştirmek gerekir.

Gerçekten de gelecek hayatlarımızın oluşumu ve tanzimi yukarıda söylediğim hususlar üzerine inşa olunacaktır. Gelecek (yeni dünyanın temelleri) bunlardır. Şu an için bizim karşımızda bizim için idealmiş gibi görünen hususlar, varlıkların, içerisinde rahatlıkla hareket ettikleri, vazife gördükleri temel bilgiler hâline gelecektir. Okullarda, mabetlerde, topluluklarda öğretilecek hususlar bunlardır. Akademik bilgiler de bir yandan kendi düzeyinde devam edecektir ama esas olarak insanları yönlendirecek olan bilgiler yukarıdakilerdir.

İnsanlığın hiçbir bilgisi kendi kuruluşunu sağlayacak düzeyde değildir. ■

Kendini Tanı

Varlık: Andre LUIZ

Yaşam seni azarlamadan, sen kendini azarla.

Eğer sorunun aşırı yemekse, masanın üzerine görebileceğin bir yere şu yazıtı koy:

*** İştahımı frenlemek zorundayım.**

Vereceğin mücadele tembellikten dolayıysa, bu yazıtı her sabah düşünmen için yatağının karşısına as:

*** Dürüstçe çalışmak zorundayım.**

Eğer sıkıntın devamlı bir kızgınlık ve öfke duymaktan kaynaklanıyorsa, bu dileği durmadan inceleyebilmen için ortalık bir yere koy:

*** Heyecanımı kontrol etmek zorundayım.**

Seni engelleyen şey kökleşmiş kötü alışkanlıklarsa, yanında sana bu kısa cümleyi hatırlatacak bir kart taşı:

*** Kendimi yenilemek zorundayım.**

İçinde bulunduğun zor durum cinsel endişelerden kaynaklanıyorsa, aklında devamlı şu cümle olsun:

*** İçgüdülerimi kontrol etmek zorundayım.**

Zayıf noktana düşünmeden konuşmaksa, bu notu her adımda düşün:

*** Gönül alıcı bir şekilde konuşmak zorundayım.**

Şartsız özgürlüğe inanma. Her hak belirli bir göreve bağlı olarak vardır. Hiç kimse sebepsiz yere aldatılmaz.

Yaşamın kendiliğinden işleyen ceza sistemlerini gözden geçir ve yenile.

Zayıflıklar ve ölçsüzlükler aynı kefededirler.

Saplantılar, dengesizliklerden dolayıdır.

Cezaevleri suçluları ayırır.

Telâfi edici tekrardoğuşlar, çılgınlıklarla boşu boşuna geçmiş yaşamların ardından gelir.

Dünya bizi düzeltmeden, biz kendimizi değiştirelim.

Hepimiz, pozitif düşüncenin değerlerini haykırabiliriz. Ama bu arada dürüst düşünce olmadan da pozitif düşünce olmadığını bilin.

Zaman, hiç kimsenin gerçekten yaşamayı beceremediği bize; bugün, dün ve daima öğreten, yorulmak nedir bilmeyen bir rehberdir.

IDEAL SPIRITE' den Çeviren: Aznif ATASEV

Hatıralar ve Reenkarnasyon Üstüne

Sir Oliver LODGE

BU konularla ilgili olarak edindiğim bilgilerden dolayı artık açıkça şunu görüyorum: Beraberimizde sadece geçmişte öğrenmeyi beceremediğimiz derslerimizi taşımak zorundayız. Sen bugünsün - Ben bugünüm - ebedî yolculuğumuzda öğrenmiş olduklarımızın hepsinin sonucu. Bazılarımız için, dünyasal bir boyutta iken geçmiş bir hayatın son derece canlı bir biçimde hatırlanması, ister görünen ister görünmeyen dünyalarda yaşamakta olduğumuz hayata çok fazla müdahaleye sebep olacaktır. Her yeniden doğuşta unutulmuş kadehinden içiyor ancak her deneyimde ruhsal beslenişimizi aklımızda tutuyoruz. Söylemiş olduklarımızın reenkarasyonu destekler tarzda olduğunun farkındayım, öyleyse bu görüşü kanıtlamak üzere burada toplanmış olan grubun düşüncelerine eklemeler yapmama izin verin çünkü ima ettiği çok şey var.

Şüphesiz zihnin enstrümanı fiziksel bendir, daha ziyade şu modern bilgisayarlarınızdan birine benzer. Beş fiziksel duyu bilgisayarın ana tuşlarını oluşturur çünkü bilgisayar enformasyonunu bu duyuvarın uyarımı yoluyla alır. Fiziksel beyin bir yayın aracı gibi davranır, hayatın deneyimlerinin sonuçlarını, hayatın birçok katmanını olan güç alanına doğru yayınlar. Zihin keskin enformasyonu veya sadece tek bir deneyimden öğrenilmiş olanı depolayabilir. Fiziksel ölüm meydana geldiğinde, bilgisayar, bu enformasyonu kaydetmek ve depolamak için hangi makineyi kullanmışsa ondan ayrılır. Zihnin dereceli ilerleyişinde sadece gerekli, temel olanlar saklanır ve tekil olayların posaları atılır.

Görünmeyen dostlarınızın hepsi de sizinkinden daha yüksek zihin seviyelerinde değildir. Hepimiz bir tüyün kuşlarıyız... Bazıları sizlerle aynı seviyededir; sizi telepatik olarak etkileyebilirler. Yüksek seviyelerde olan diğerleri de onlarla birlikte bir hizmet vermek gayretiyle çalışırlar -en büyük niteliklerden biri sevginin zenginleştirilmesi, artırılmasıdır. Hepimiz sonsuz bir titreşim sisteminin parçalarıyız. Pencereden gelen

veya sinemada, film gösterim odasından gelen ışıktaki tozlar gibi, bir süre görünür, sonra büyük bütüne katılmak üzere bir süreliğine geçer gideriz. Bu dünyasal binanın sınırlarından kurtulana kadar ışığa birçok kez girer ve çıkarız. Bir gün gelecek, titreşimler tozlu parçacığımızı etkileyecekler ve artık toz değil daha ince bir şey hâline geleceğiz.

Benimkinden çok daha parlak bir ışık bize şöyle derdi: "Beni hangi isimle çağırarak isterdiniz? Dişi veya erkek esiri elbisesini giymemi tercih eder misiniz?" Ruhun saflığı yavaş yavaş kazanıldıkça, böylesi süslere artık ihtiyaç yoktur çünkü saf ruhun biçimi, cinsiyeti, ismi yoktur -o sadece ışıktır.

Ancak, sizi temin ederim ki yuvaya çoktan dönmüş olanlarla geliştirdiğiniz sevgi bağları, sizler şu hayatı terk edip de onlara katılabilme durumunda gelene kadar görünmeyen âlemlerde kalmalarını sağlayacaktır. Benim anladığım reenkarasyon sadece zaman doğru olduğunda meydana gelmektedir; onun gerekliliğini anlayacak kadar zaman geçirdiğinizde. Reenkarnasyonun gerçekliğini kabul eden ülkelerde, dünya üzerindeki bir görünüş ile bir sonraki görünüş arasındaki zaman büyük ölçüde azalmaktadır. Ayrıca zaman zaman enkarne olmayı seçen ve bu seçimle dünyanın materyalizm, bencilik, kıskançlık ve savaş gibi dertlerden kurtulmasına yardım edebilmek için duacı olan büyük ışıklar da vardır.

Hâlâ şu görüşümü koruyorum: Bu güneş sisteminin başlangıcında her şey cansızdı ve kökenini bir nebula borçluydü. Gelgit hareketiyle güneşten kopan kızgın kütle, bugün de mevcut olan çok çeşitli fenomenin küçük bir kısmı idi. Ayrıca madde ile biraraya gelme, bütünleşme fırsatını yakalayan ruhsal tesirlerin bir çokluğu da mevcuttu; bu tesirler bu birleşmenin ruhun özüne bir ilerleme şansı vereceğini bilmekteydiler. Bu teori sadece bu güneş sistemi için değil aynı zamanda yarıadılış enerjisinden biçimlenen bütün madde için de geçerlidir. Sonsuz zihin-Tanrı sonsuz bir maceraya çıkmış gibidir ve bizler bunun sadece küçük bir parçasıyız. Dolayısıyla reenkarasyon; ruhsal özün farklı madde araçları ile birleşebildiği, bazen değişmek ve kul-

landığı aracı daha iyi hâle getirmek için bir fırsat sahibi olduğu bir yoldur. Reenkarnasyon, yaradılışın bu kısmıyla sınırlı değildir ama dünyanın yedi aurik küresinden kurtulduktan sonra, nereye gidilir? Hipotezimiz şu: Yaradılışın diğer kısımlarında burada deneyimlerimizden çok daha büyük mücadeleler var.

Gruptaki bütün arkadaşlarımın düşüncelerini ifade etmek isterim. Bu zihin karıştırıcı soruya verilecek son cevaba sahip olanlar, anlayışımızın ötesindeki zihin seviyelerindedir.

Bazı zihinler dünyasal olayların ve hayatların hatıralarını uzun bir süre korumak isterler, diğerleri ise dünyasal boyutlarda olan bitenlerin kesin anılarını koruyarak ilerleyişlerine engel olabileceklerini fark edebilirler. Her birimizin daha henüz bırakmış olduğumuz hayatta ilgili bütün kesin detayları size sağlamamızı beklemeyin çünkü bazılarımız taşıması yük olduğunu hissettiklerimizi bir kenara çoktan bıraktık. Aynı şekilde zihinlerimizin bütün o âlemler (mineral, bitkisel, hayvansal ve insan) boyunca yaptığımız yolculukta tekâmül etmiş olmasına karşın, şimdi bulunduğumuz seviyede sadece o son yolculuğun deneyimlerinin korunduğunu hissediyorum.

Zihinlerimizin tekâmülünde, lisan anılarının bile kenara bırakıldığını ve şuurun bazı yüksek seviyelerinde iletişim yerini telepati, müzik, renk ve hatta çok yüksek seviyeli duygu ve his titreşimlerinin aldığını anlıyorum. Eğer geçmişin bütün anılarını beraberimizde taşıyabilseydik ve ileride neler olacağına dair bir anlayışa ulaşabilseydik, o zaman her birimiz tekâmülü alfadan omegaya, başlangıcından sonuna dek anlayabilirdik. Size taş devrinin, piramitlerin inşasının ve aynı biçimde diğer galaksilerdeki yaşamın kesin detaylarını verebilmeyi isterdim ama yapamam. Daha önce olan bitenler, ileride olacakların temelidir sadece. Umarım, bu söylediklerimden, örtünün bu yanındakilerin artlarında bıraktıkları hayat hakkında ancak bir iki şey anlatabilmelelerinin sebebinin anlayabiliyorsunuzdur.

Şimdi, şu çok tartışılan "reenkarnasyon". İnsanın hep kendisini düşünmesi sebebiyle insanlığın çoğu bu konuyu diğer insan hayatlarını yaşayıp yaşamadıkları ile ilişkilendirme eğilimindedir. Sanki zihin yavaş yavaş genişledikçe, sayesinde tezahür edeceği ve kendini ifade edeceği uygun bir araca ihtiyaç duymaktadır, yani türlerin tekâmülü teorisi "ancak henüz" bir tür ile diğerleri arasında kayıp bir halka var gibidir. Zihnin unsurlarının kaynağı sonsuzdur, dolayısıyla sonsuz çeşitlilikteki araçlara daima bir ihtiyaç olacaktır. Dünyada, insan formu, zihnin kendisini

ifade edebileceği en yüksek dereceli araç olarak kabul edilir ancak dünya üzerindeki bütün canlılar mükemmel değildir. Esir boyutlardaki bütün canlılar da mükemmel değildir. Sağduyu, tek bir dünyasal enkarnasyonun, o hayatta sunulan bütün derslerden yararlanmaya yetmeyeceğini kabul eder. Fiziksel hayatın sunduğu bütün mücadele çağrılarının üstesinden gelebildiğimizi kim söyleyebilir ki? Bize söylendi; birçokları için daha ileri doğru bir gidiş olmadan önce, ancak fiziksel dünyada öğrenilebilen dersleri öğrenmek zorunda olduğuna dair bir farkındalık oluşur. Ancak bu başarıdıktan sonra, yolculuğumuza devam etmek üzere zihinsel kürelerde kalabiliriz.

Şüphesiz bu, aşağı âlemlerdeki de, tüm şuur seviyelerine uygulanabilir. Herhangi bir âlemdeki belirli bir zihin molekülü yeterince geliştiğinde, uygun bir fiziksel araç tarafından cezbedilmek üzere doğal bir şekilde bir sonraki seviyeye doğru yükselir. Bunu vurguluyorum, hayatın bu aşağı biçimlerinde, bu çok daha doğal bir süreçtir çünkü zihin bir birey olarak daha tam kendinin farkına varamamıştır. İnsanoğlunun zihni artık özgür iradeyi ve bireyselliği hak edecek kadar yeterli seviyeye kadar mantık, zekâ, duygu ve ince titreşimler bakımından yükselmiş olduğu için farklıdır. Bu nedenle, bir fiziksel enkarnasyon ile diğerleri arasında, bitki, böcek, balık, kuş ve hayvan dünyalarındakinden çok daha uzun bir ara vardır.

Dünyamızda, büyük bir ruhsal ailenin bir parçası olduğumuzu fark ediyoruz; dünya ailerinden çok daha yakın bir aile. Bu ailenin bazı üyeleri esiri dalga boylarında iken, diğerleri fiziksel enkarnasyonda sunulan derslerden daha çok deneyim toplamak için dönerler. Bizleri rehberler, yardımcıları, ilham verenler ve başka isimlerle çağırırsınız ama bizler sadece büyük bir ailenin parçalarıyız; öğrenmek için bir kez daha dünyaya dönmüş olan diğer üyelere yardım etmeyi denemektedirler. Görünmeyen dünyadaki bizler, dünyadaki ailemizin üstlendiği o deneyimlerden yararlanmaktayız. Bir gün, ben ve arkadaşlarımız içinde var olduğu zihin seviyesi, hiç birimizin kendimizi dünyasal ete kemiğe bürünme gereğinde hissetmeyeceği bir safhaya ulaşacaktır. Önümüzde uzanan o ışık kürelerinde çok daha büyük görevler ve mücadeleler olacaktır. ■

**LIGHT Dergisi, Cilt 116 No.1'den
çeviren: Yasemin TOKATELİ**

ÖLÜM ve KİŞİSEL KALIM: ÖLÜMDEN SONRA HAYAT İÇİN KANITLAR

Kitabı Yazan: Robert ALMEDER
İncelemeyi Yazan: James M.O. WHEATLEY

BU, geniş biçimde okunmayı ve üstünde düşünülmeyi hak eden iyi organize edilmiş ve berrak biçimde yazılmış bir kitap. Bana göre çok cüretkâr iddialarda bulunuyor ama ne de olsa bu iddialar; yazarın okuyuculara, insan şuurunun bedensel ölümün ötesine uzanabildiğini göstermek ve bunları, böyle bir uzanışı gerektirmeyen biçimde izah edecek biçimde düşünülen birçok garip olgunun meydana gelişini kabul etmeleri için meydan okuduğu bir kitapta yer almaktadır.

Atlanta Georgia Eyalet Üniversitesi'nde felsefe öğreten Almeder; epistemoloji, felsefe tarihi ve diğer alanlarda birçok kitap yayınlamıştır. Eserleri arasında *Ölümün Ötesi: Ölümünden Sonra Hayat için Kanıtlar* (1987) adlı kitap da bulunmaktadır ama Almeder, elimizdeki kitaba, bu ilk kitabın ikinci baskısı gibi bakmanın "ciddî bir hata olacağını" (s. x) söylemektedir. Yeni çalışma, ilkinde mümkün olandan daha fazla "kişisel kalımın daha güçlü biçimde savunusunu sunmayı hedeflemektedir" (s.x). Kişisel kalıma inanmanın rasyonelliğini savunmakta ve bunun yerine "veri ve savların mevcudiyeti karşısında" (s.xi) buna inanmamanın irrasyonel olacağını iddia etmektedir.

Kitapta altı bölüm var. İlk beş bölümde Almeder, her birinde, araştırma kategorileri diye adlandırdığı reenkarnasyon, hayaletler, posesyon, beden dışı deneyimler ve medyumluğu tartışmaktadır; son bölümde ise, "Genel Manzara"yı vermektedir. En uzun ve fikrime göre en ilginç bölüm, reenkarnasyon hakkındaki birinci bölümdür. Şimdi bu bölümü biraz uzunca inceleyecek ve 2-5. bölümlere de şöyle bir değineceğim.

Almeder işe, daha sonra kanıtlamaya kalkıştığı bir şeyi varsayarak başlıyor: "Ölümden sonra kişisel kalıma inanmak ... ne mantıksal biçimde saçma ne de olgusal anlamda imkânsızdır" (s.2) (Burada, şüphesiz kalım (surviveance); olgusal anlamda imkânsız değildir demek istiyor). Reenkarnasyon için, "en güçlü savın" (s.2) Ian Stevenson vasıtasıyla geldiğini ve temelde "reenkarnasyonun, büyük bir veri yığını için en müsait izahı önerdiğini" (s.3) öne sürüyor. Bu veri yığını, diye devam ediyor Almeder, Stevenson'un 1966 yılındaki *Reenkarnasyonu Öneren Yirmi Vaka* adlı kitabında ve sonraki birçok yazısında "son derece detaylı biçimde tarif ettiği" (s.3) vaka çalışmalarını teşkil etmektedir.

Almeder'in üstünde durduğu reenkarnasyon-tipi vakalar, geniş biçimde; daha önceki hayatlarını hatırladıklarını kendiliğinden iddia eden, "genellikle üç ve dokuz yaşları arasındaki" (s.3) çocukların vakaları ve ipnotik regresyona giren yetişkinlerin vakaları arasında ayrılmakta. Ancak Almeder uyarıyor: "Regresyonda, reenkarnasyonun geçerliliğini gösteren önemli sonuçlar üretmiş olan vakalar olmasına karşın sözde geçmiş hayat regresyonlarının büyük çoğunluğu, değersizdir" (s.64). Vakaların bazıları, tepkisel xenoglossi gibi bariz olayları sağlamış ve bazıları ise doğum işaretlerini içermiştir. Kitabın tamamında olduğu gibi, ilk bölümde de Almeder, vakaları seçme ve özetlemede çok iyi bir iş çıkarıyor.

İncelenmelerinde kullanılan metotlar ve "aynı zamanda da detaylarının zenginliği" (s.25) sebebiyle, iki Hint vakası, Bishen Chand Kapoor ve Swarnlata Mishra vakaları, Almeder'e "reenkarnasyon için en güçlü türden kanıtı göstermekte" (s.25) gibi görünmektedir. Tarif edilen bir diğer vaka da, takma adıyla Bayan Smith vakasıdır. Psikiyatrist Arthur Guirdham'ın

"1961'de, İngiltere'deki Bath hastahanesinde baş psikiyatrist iken tanıştığı" (s.8) bir psikiyatri hastasıyla ilgilidir. Bu hasta, "bir Katar papazıyla olan geçmiş bir hayatı" (s.9) hatırladığını iddia etmekteydi; bu, 13. yüzyıl Fransa'sında geçmiş gibiydi ve bir kazığa bağlanıp yakılmayı da hatırlamaktaydı. Şüphesiz, Bayan Smith ve diğer iki Hintlinin vakalarıyla ilgili olarak Almeder'in verdiği birçok detay ve keşifler, son derece merak uyandırıcı hikâyeleri oluşturmaktalar. Buna rağmen, böylesi "çok zengin" (s.59) vakaların en iyi biçimde "insan kişiliği reenkarnasyonu kabul eder" (s.26) gibi bir varsayım ile izah edilebileceğini iddia etmek pek doğru değildir. Almeder alternatifler olarak, sahtekârlık, paramnezi, kriptomnezi, şuuraltı taklit, duyular dışı algılama (DDA), genetik hafıza, çok kişilik, beceriksiz metodoloji ve hatta posesyon olasılıklarına hitap eden çeşitli izahların olabileceğini düşünmektedir. Ama bu yaklaşımların, tek başlarına veya birarada, hiç birinin, en ilgi çekici reenkarnasyon tipi vakalar için kabul edilebilir bir izah sağlamadığına dair güçlü bir savunma yapmaktadır.

Örneğin, bunları DDA'ya başvurarak açıklama çabalarını ele alalım. Almeder'in işaret ettiği gibi, becerilerin doğaüstü biçimde elde edilmesiyle ilgili iyi bir kanıt yoktur. DDA yoluyla bir kişinin, "şunu ve bunu bilir hâle gelmesinin" bir şey, DDA yoluyla bir kişinin bir şeyi veya diğerinin "yapmayı bilir hâle gelmesinin", örneğin bir müzik enstrümanı çalmak gibi, başka bir şey olduğunu söyler. Ve vakaların bazıları açısından, eğer bunlar reenkarnasyona başvurmaksızın açıklanacaklar ise, DDA tarafından elde edilen belirli becerilere başvurmanın şart olacağını da söylemektedir. Zira Almeder, Bishen Chand adlı çocuğun, daha önce olduğunu iddia ettiği (Laxmi Narain) kişi gibi, davul çalmada yetenekli olduğunu ama ona nasıl davul çalınacağını öğretmediğini bildirmektedir. Şüphecilerin işi, "eğer nasılı bilmenin... gerçekten de *bunu bilmenin* bir türüne indirgenildiğini elle tutulur biçimde savunabilseydik" (s.48), çok kolaylaşacaktı ama böylesi bir indirgemenin pekâlâ imkânsız olacağı konusunda Almeder'e katılıyorum.

Stevenson'un vaka koleksiyonunun, Almeder tarafından reenkarnasyon için daha iyi kanıtlar olarak Stevenson'un yapmış olduğundan da fazla biçimde değerlendirilmesi ilginçtir. Her

fırsatta, "Stevenson, reenkarnasyon savının ancak bir ideal vaka bulunarak kazanılacağına inanmaktadır" (s.58-59) diye belirtmektedir; bu ideal vaka da, bugüne kadar görülen vakaların uymadığı ve Almeder tarafından saptanan belirli şartlara uymalıdır. Ve sonra, "bu bölümde tarif edilen zengin vakalarla, reenkarnasyona inancın saptanmadığını ve ideal vakanın görülmesine kadar beklememizi gerektiğini düşünmek aşırı derecede ihtiyatlılık gibi gözükmektedir" (s.60) diye fikir yürütmektedir. (Kitapta, daha ileride, Almeder ideal vakaların çoktan bulunmuş olduklarını yazdığında -"Reenkarnasyon tipinde birçok geçmiş ve mevcut ideal vakalar bulunmaktadır" (s.268)- anladım ki, "ideal vakalar" terimini, Stevenson tarzında olmayan bir anlamda kullanmaktadır.)

Niçin, diye sorar:

"Reenkarnasyona inanmak için, deneğin; birazı halkın bilgisi dahilindeki geçmiş olgulara değinen ve birazı da, deneğin ancak bir zamanlar olmuş olduğunu iddia ettiği kişi olarak bir geçmiş hayat yaşaması durumunda bilebileceği olgulardan oluşan zengin hatıralara sahip olduğu, sahte olmayan bir vaka tarafından sağlanandan daha fazla kanıt ihtiyacımız olsun ki?" (s.60)

ğer reenkarnasyon oluşuyorsa, reenkarne olan nedir? Stevenson buna, 1974 yılındaki bir makalede değinir; kendisini "bir hayat ve diğeri arasında... taşıyıcı olarak iş gören bir tür aracı 'fiziksel-olmayan bedeni' gittikçe daha çok düşünür" (Stevenson, 1974, s.406) hâlde bulmaktadır. Daha sonra, "bir kişinin zihinsel öğelerini enkarnasyonlar arasında taşıyan aracı psikofor (perisperi -RM'nin notu) olarak adlandırmayı" (Stevenson, 1987, s.406) önerir; "astral bedenler gibi çağrışımları olan terimlerden...kaçınılıyoruz" (Stevenson, 1987, s.318) diyerek yeni terimi tercih etmektedir. Stevenson'un "aracı beden"i üstünde düşünerek, bunun bir tür astral beden olacağı kanaatine vardım (Wheatley, 1979). Filozof Paul Edwards; reenkarnasyona inananların çoğunun, enkarnasyonlar arasında var olan şeyin, bir veya başka bir kılıktaki astral beden olduğu görüşünde olduklarını söylemektedir.

Nasıl olabileceğini anlaşılır biçimde söyle-

memesine rağmen Almeder, enkarnasyonlar arasındaki aralarda gerçekten de bir şeyin mevcut olabileceğini düşünmektedir. Ancak, kendisini astral beden meselesinden uzak tutmak ister gibi görünmektedir; şöyle yazar:

"*Reenkarnasyonu savunma, bir 'astral beden'in yapısı hakkında, enkarneler arasındaki dönem esnasında nereye gidiyor olduğuna dair belirli bir şey ima etmemektedir, (vs.)... Aslına bakılırsa, ilgili vakaları ele alırken, kişi, astral beden ifadesini belirtmek ihtiyacını asla duymaz.*" (s.35)

Almeder, reenkarnasyon hakkında iki soru ortaya atmaktadır. İlki, *herkesin* reenkarnasyon olup olmadığıdır ve Almeder, evrensel reenkarnasyonun "reenkarnasyonun kanıtları tarafından kesinkes desteklenmediğini" (s.63) kabul eder. İkinci soru ise "evrensel reenkarnasyonun gerçekliğini varsaydıysak, inancın değeri nedir?... Reenkarnasyona inanmanın, kişisel bir değeri veya önemi olacak mıdır?" (s.63) Burada, cevabı "kişi bir geçmiş hayattan herhangi bir şey hatırlamadığı müddetçe, reenkarnasyona inanmanın; insan kişiliğinin yapısını anlamada kişinin merakını tatmin etmenin ötesinde kişisel bir önemi olmayabilir" (s.63-64) biçimindedir. Bu bağlamdaki merakın tatminine, büyük ağırlık vermek gerekmesine karşın muhtemelen haklıdır. Gerçekten de, eğer reenkarnasyon, evrensel biçimde veya başka türlü, gerçekten meydana geliyor ise; bu, bizlerin belki de kalıcı biçimde realitesinin farkında olmayabileceğimiz ve pratik bir bakış noktasından, bu sebeple de kötü olmayan bir şeydir.

Almeder'e göre, her ne türden olursa olsun, kişisel öneme sahip olsa da olmasa da, reenkarnasyon meydana gelmektedir. Ve Bölüm 1'in, "kişisel kalım için deneysel olarak tekrarlanabilir kanıtlar"ı (s.265) kesinlikle sağlayan reenkarnasyon kanıtlarını tarif ettiğini iddia eder.

"Ölümlerin Fantomları" hakkındaki bölüm, bütün diğer bölümler gibi, etkileyici örnekler vermektedir. Bunlardan biri, 1972'deki Eastern Havayollarının 401 uçuş sayılı uçağının düşmesiyle ilgilidir. Bu bölüm "burada sunulan kanıtlar -bazı yönlerden ikna edici olsa da- şüpheli-

lerin bakış açısına göre pek ideal değil gibi görünecektir" (s.130) sonucuna varır.

Posesyon hakkındaki Bölüm 3; Almeder'in, bu dergide (Journal) 1989'da Stevenson ve diğerleri tarafından yayınlandığını bildirdiği çok şaşırtıcı bir vakayı içermektedir. Almeder buna Sumitra vakası der ve bu yazarlar "tartışmalarını, tek akla yatkın yorumun, posesyonun bir tipine ve reenkarnasyona başvurmayı içerdiğini iddia ederek kapatırlar" der (s.152). Almeder'in reenkarnasyon ve posesyon arasındaki farklılıklar bölümü, bir gözlemler biter:

"*Posesyon, bir beden, doğumdan sonra görünürde 'ele geçirilmesi' vakalarında söz konusu olabilir; ama eğer posesyon, doğumdan önce oluşursa, o zaman bu reenkarnasyon ile anlatmak istediğimiz şeydir.*" (s.158) Ve Almeder, kendi tartışmasını, şu iddia ile bitirir: "Sumitra vakasının incelenmesinde kullanılan metodlar... verileri izah etmek üzere normal yolların olabileceği gibi mutad itirazların bir hayli temelsiz olduğunu zorlayıcı bir biçimde göstermektedir" (s.159).

Bölüm 4, gönüllü ve gönülsüz olarak bölünmüş olan beden dışı deneyimlerle ilgilidir. Bölüm, Charles Tart'ın Bayan Z ile ilgili deneyini ve Karlis Osis ile Donna McCormick'in Alex Tanous ile yaptıkları deneyleri tartışır; Almeder'e göre bu ikincisi, Tart'ın deneyinin "başarılı bir tekrarı"dır (s.168). "Sonuca varılabilecek kanıtlara sahip olduğumuzu iddia edemeyiz"(s.198) derken, "ölüm sonrası kişisel kalımın bir türüne dair rasyonel bir inancı "kanıtlama" yolunda yeterli olan en iyi vakalara sahibizdir"(s.194) diye sonuca varır.

"Ölümlerle İletişim" adlı Bölüm 5'in odağı, trans medyomluğudur; Almeder'in Grek vakası dediği bir 19. yüzyıl medyomluk ve xenoglosi vakasını, Bayan Piper ve Bayan Willett'in medyomlukları ve Arthur Berger tarafından yürütülen yakın zamanlarda yapılan bir deney üzerinde durur. Almeder'in vardığı sonuç "eğer burada elimizde bulunanlar, ölümden sonra kişisel kalımı kesin bir şey yapan medyomluğa dayanan sağlam kanıtlara benzemiyorlar ise, kalımı; hiçten daha muhtemel hâle getirirler" (s.249) şeklindedir.

Bu kitapta, Penelhum'un, *bedensiz* kişi fikrinin mantık açısından tutarsız olduğu savına karşı gelen bir şey bulamadım ama Almeder, (beden

olmaksızın kişisel kalımın bir olasılık olduğuna inanıyor gibi görünmesine karşın) hayatta kalının bedensiz olduğu hakkında ısrar etmemektedir. Aslında, gördüğümüz gibi, Broad'ın psi-un-suru fikrine (en azından kısmen) katılmaktadır. Yine de Broad'ın fikrinin tutarlı olduğu düşünülürse, Almeder'in sözleriyle "insan kişiliğinin mizacı temelinin, o kişiliğe sahip olmuş olan insan varlığının biyolojik ölümünden sonra devam etmesi" (s. 260) mantık açısından olasıdır; bu, hiçbir şekilde böyle bir devam edişin, kişisel kalım olarak açıklanacağı anlamına gelmez. Broad'ın tersine Almeder, psi-un-surunun ta kendisinin bir kişi yerine geçeceğini düşünüyör gibidir.

Almeder "reenkarnasyona ve kişisel kalıma inanmanın, deneysel olarak geçerli bir hipotez ...(ve) bir o kadar da güçlü bir biçimde onaylanmış olduğuna)" (s.269) inanmaktadır. Meydana gelişine inanmayı rasyonel kılmaya yetecek kadar ölümden sonra kişisel kalım kanıtı olduğunu düşünmektedir. Böylesi kanıtları karakterize ederken, çeşitli sıfatlar kullanır. Yani kanıtları "inanılır" (s.98), "somut" (s.136), "tesirli" (s.203), "iyi" (s.249), "ikna edici" (s.205) veya "mecbur edici" (s.237) bulmaktadır. Ama bana göre, bütün bu sıfatlar aşırıdır. "Şuurun, bir beyin olmaksızın var olamayacağını" (s.34) bilmediğimiz konusuna katılıyorum ama bunu yapabileceğini de bilemediğimiz açıktır. Söz konusu bağlamda benim kullanacağım sıfat "öneren" olurdu. Reenkarnasyon ve kalımın kendisine dair öneren kanıtlara sahip olduğumuzu söylemek bile ölümden sonra neyin kalacağı veya reenkar-

ne olacağı hakkında şimdi içinde olduğumuzdan çok daha az karanlıkta olduğumuzu önerir.

Almeder, bu konularda karanlıkta olduğumuzu kabul etmektedir. Reenkarnasyona değinerek, "çok şaşırtıcı felsefi soruların ortaya çıktığını" (s.86) belirtir ve "bunların nasıl cevaplanacağı hiçbir biçimde açık değildir" (s.86) demektedir. Örneğin: "Reenkarne olan kişi... yeni bir bedeni olan eski kişi, veya... kapsanmış olan belirgin bir kişilik... eski kişi....veya... bir bileşik (midir ?)" (s.89). Ama "insan kişiliğinin... hayatta kaldığı ve bazen... reenkarne ettiği... inancını desteklemeye yeterli... sezgiler"den (s.89) söz eder ve "reenkarnasyonun, ilginç bir biçimde gerçekten meydana gelmesine dayanan" (s.89) zorlu sorulara karar verileceğini savunur.

Almeder'in ölümden sonra kalıma dair kanıtlarla ilgili olarak görünürde abartılı değerlendirmesini, heyecan verici ve düşüncüyü kışkırtıcı bulmaktayım. Antony Flew'in adlandırdığı gibi, fanilik mantığı konulu bir üniversite dersinde çok yararlı olacaktır. Almeder'in bir varlık olarak hayatta kalma konusundaki iyimserliği, bana pek gerçekçi gelmemesine rağmen, gizem yaratan çeşitli vakaları uzmanca ve canlı biçimde sunması ve bunların ne anlama geldiğine dair düşünceli perspektifini ortaya koymasıyla Almeder, geniş ve eleştirel anlamda alıcı olacağını ümit ettiğim okuyucu kitlesi için son derece yararlı bir iş gerçekleştirmiştir. ■

*Journal Of Scientific Exploration, Cilt 9, S.2,
Yaz 1995'den Çev.: Yasemin TOKATLI*

AZİM ZAAFININ TEDAVİSİ

KENDİNDE azim zaafı gören biri, bu zaafı kuvvetlendirmek isterse, çok zaman yanlış yerden, en zayıf noktadan başlamak hatasına düşer. Bu işte tutulacak en doğru yol, insanın kendi kendine teknik veya kültürel sahada herhangi bir kabiliyeti, hususi bir hevesi olup olmadığını sormasıdır. Böyle hevesler -şüirden başka- her zaman canlı bir kuvvete, istidada işarettir. İnsan bu istidatlardan birini geliştirmeye çalışmalıdır. Küçük bir hevesten bir ustalık çıkarmalı, bunun için çok dikkat ve ısrar etmelidir. Böylece insan eksiksiz bir iş yapmanın zevkini tadabilir. Bu denemelerin öteki sahalardaki enerjilerimizi de arttırdığını görür, birdenbire içinde, yarım kalan işlere karşı bir hoşnutsuzluk belirdiğini fark eder. "İşe karşı sadakatin tadını tadan vazgeçemez" sözünün mânâsını da daha iyi anlar. ■

F.W. FOERSTER

SADIKLAR PLÂNI'NDAN RUHSAL TEBLİĞLER

Celse: 77

4.12.1965

Gerçek ve Uydurma Kişilikler

“Problemlerin çoğu, ferdin şahsiyetine yakın, nefsanîyetiyle gayet sıkı alâkası olan problemlerdir. Fert, içinde bulunduğu durumun daha üstündeki bir realitenin tatbikatını yapabilmesi için, bir evvelki durumun farkına varması icap eder. Dış hadiseler, sadece sizlerin ferdî tatbikatlarınızı kolaylaştırmak bakımından birer sebeptir. Bu bakımdan hepimiz, bütün insanlık, yegâne ihtiyacı olduğu vicdan seviyesine ulaşmak mecburiyetindedir. Bu bir noktadır. Ferdin bu noktaya ulaşabilmesi için pek çok süzgeçten, imtihandan ve ıstıraptan geçmesi icap eder. İcabın zarureti, yine ferdin kendi gerçek şahsiyetiyle uydurma şahsiyeti arasındaki tercihidir. Fert -insan demek istiyorum- uydurma şahsiyetlere, uydurma değerlere çok düşkün bir seviyededir. Bu tam bir putpe-restliktir. Uydurmanın karşısına sahil olan şahsiyetini koyabilmesi, imtihanlarla, ıstırapla ve dışarıda meydana gelen hadiselerle mümkün olmaktadır.”

SÖZLÜK

Sahih: Gerçek

BİLYAY VAKFI

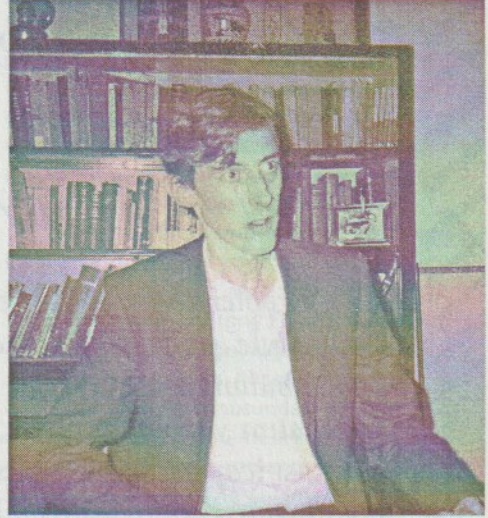
Önemli Bir Misafir Ağırladı

VAKFİMİZ Kasım ayı içerisinde Gurdjieff'in öğrencisi, yayınlarımız arasında bulunan *Enerjiler* kitabının yazarı John G. Bennett'in oğlu Ben Bennett'i ağırladı. Konuğumuz Türkiye'ye bundan önce de birkaç defa gelmiş.

Ben Bennett 1954 yılında İngiltere'de doğmuş. Üniversite'de Doğu Felsefeleri eğitimi almış. Gurdjieff ve Ouspensky'yi incelemiş. Sufizmle yakından ilgilenmiş. Bu amaçla inceleme ve çalışmalar yapmak için birkaç defa ülkemize gelmiş. Son seyahati'nin 14 yıl önce olduğunu söyleyen Ben Bennett, İstanbul'un oldukça değiştiğini belirtti.

John G. Bennett ilk defa Birinci Dünya Savaşı sırasında Türkiye'ye gelmiş ve zamanın işgal kuvvetleri haber alma bürosunun amirliğini yapmıştır. Daha sonra çeşitli vesilelerle Doğu ve Uzak Doğu'da bulunmuş, oradaki çeşitli öğretileri incelemiştir. Gurdjieff'le ve belli bir süre Ouspensky ile çalışma fırsatı bulmuştur. Bilgilerini yaymak için 1964 yılında, İngiltere'de bulunan "Karşılaştırmalı Tarih, Felsefe ve Bilimler Araştırma Enstitüsü"nü, 1972 yılında gene İngiltere Sherborne House'da "Uluslararası Sürekli Eğitim Akademisi"ni açmıştır. Buradaki öğrenciler bir yandan ders dinlerken bir yandan da kendini tanıma çalışmalarına katılarak eğitim alıyorlardı.

Ben Bennett, John G. Bennett'in 4 çocuğundan birisidir. Genç yaşlarında babasının okulundaki tedrisata katılma fırsatı bulmuştur. Babası gibi İslâm sufizmini yakından incelemiş, bu amaçla Türkiye'ye seyahatler yapmıştır. John G. Bennett 1974 yılında vefat ettikten sonra annesi ile birlikte Sherborne House'daki "Uluslararası Sürekli Eğitim Akademisi"nin faaliyetlerini bir süre daha yürütmüştür. Bundan başka John G. Bennett'in kitaplarının

John G. Bennett'in oğlu Ben Bennett

basım ve tekrar basım faaliyetlerini devam ettirmiş ve halen de resmî hak kendisinde olmak kaydıyla devam ettirmektedir. Uzun bir süre kitapların Türkiye'de dilimize çevrilerek basılması amacıyla bir merci aramış ama bulamamıştır.

Vakfımız ise bir süredir kendisiyle irtibat hâlinde olup son olarak Kasım ayı içerisinde hem yakından tanışmak, hem de John G. Bennett'in geri kalan eserlerinin basımının telif haklarını resmî olarak almak üzere Ben Bennett'i ağırlamıştır. Bu önemli karşılaşmadan çok memnun kalan Ben Bennett, tam bir güven içerisinde kitapların Türkçe basım haklarını Vakfımıza devretmiştir.

Ben Bennett değerli okuyucularımıza selâm ve sevgilerini ilettili. Ayrıca yeni yılda John G. Bennett'in diğer eserlerini de Ruh ve Madde Yayınlarından takip edebileceğinizi duyurmak-tan mutluluk duyarız. ■

BİLYAY VAKFI'nın 1996 Yılı Etkinlikleri

İNSANLIĞI Birleştiren Bilgiyi Yayma Vakfı (BİLYAY), kuruluş amaçları doğrultusundaki etkinliklerine 1996 yılında da yoğun bir şekilde devam etti ve YENİ YILI, hızlı bir tempoyla sürdürdüğü bu çalışmalarından duyduğu huzurla karşılıdı.

Kuruluşundan beri hedefine kilitlenen ve bu yolda üzerine düşeni yapmaya çalışan BİLYAY VAKFI, 1997 yılında da aynı hedefe doğru yoluna devam edecektir.

Geçtiğimiz yıl içindeki BİLYAY ETKİNLİKLERİNİ kısaca şöyle özetleyebiliriz:

• **İSTANBUL İÇİ ve İSTANBUL DIŞI KONFERANSLAR:**

Sürekli olarak, her hafta Salı günleri Bilyay Vakfı Merkezi'nde; ayda bir kez Caddebostan'daki Kadıköy Kültür ve Sanat Merkezi'nde konferanslar verilmeye devam edilmiştir. İstanbul dışında ise; Ankara Ruhsal Araştırmalar Derneği'nde 7 kez, Adana Ruhsal Araştırmalar Derneği'nde 7 kez, İzmir Ruhsal Araştırmalar Derneği'nde 2 kez, Ankara'daki Ruhsal Kültür Merkezi Derneği'nde 1 kez konferanslar düzenlenmiştir. Ayrıca, Beyazıt Kütüphanesi'nde Nisan ve Mayıs aylarında her hafta bir kez konferans verilmiştir.

• **KURS VE SEMİNERLER:** Ekim, Kasım ve Aralık aylarında, akşam konferanslarına gelemeyen bayanlara yönelik Çarşamba ve Cumartesi günleri seminer düzenlendi. Ardından yine Çarşamba ve Cumartesi günleri genel kurs programı düzenlendi.

• **TV PROGRAMLARI:** Bilyay Vakfı Başkanı Sn. Ergün ARIKDAL'ın katıldığı, 1995'de başlayan HBB TV'deki "2'den 4'e" Programı, geçtiğimiz yıl da devam etti ve her Salı günü canlı olarak yayınlanan bu program 2 Temmuz 1996 tarihinde sona erdi.

• **VIDEO GÖSTERİMİ:** Vakıf Merkezi'nde yıl içinde 3 kez, her biri 7-8 haftalık olmak üzere Cumartesi video gösterimleri düzenlendi.

• **FUAR:** Ruh ve Madde Yayınları 1-10 Kasım tarihleri arasında, Tepebaşı'ndaki "15. Tüyap Kitap Fuarı"na katıldı.

• **HABİTAT II:** Vakıf, 30 Mayıs-14 Haziran 96 tarihleri arasında düzenlenen uluslararası organizasyon Habitat II'ye de katıldı. İstanbul Üniversitesi, Taşkışla Binası'nda kurulan stantlarda, hem bir stant kiralarak yabancılara tanıtım yaptı hem de 4 konferans vererek, konuyla ilgilenenlere seslenme imkânı buldu.

• **105.6 META FM RADYO PROGRAMLARI:** 1994 yılından beri devam eden çalışmalar bu yıl da devam etti ve Meta FM'in tüm programları ve canlı yayınları BİLYAY VAKFI üyeleri tarafından hazırlanarak seslendirildi.

15. Tüyap Kitap Fuarı'nda stantımızdan bir görüntü

• **KİTAP YAYINLARI:** 1996 yılı içinde 20'ye yakın kitap yayımlandı. Ayrıca; basılması planlanan yabancı kitapların Türkçeleştirilmesi ve Türkçe kitap yazımı için çalışmalara devam edildi. Ayrıca M.T.I.A. Derneği'nin kurucusu Üstat Dr. Bedri Ruhselman'ın kısa yaşam öyküsü, kitapçık olarak basıldı.

• **YABANCI DİLDEKİ YAYINLAR:** Değişime Doğru kitapçığı İngilizce'ye tercüme edildikten sonra, İnsanlığı Birleştiren Bilgiler ve Varlıksal İlkeler'in İngilizce çevirileriyle birleştirilerek 48 sayfalık bir kitapçık hâline getirildi. Bunlar hem Habitat II'de dağıtıldı hem de yabancı ülkelerdeki ilgili kuruluşlara gönderildi.

• **KÜTÜPHANE:** Bilyay Vakfı Kütüphanesi'nin düzenlenmesi ve kitapların bilgisayara girilmesi tamamlanmıştır. Araştırmacılara açık olan kütüphanede, İnternet'ten de yararlanılmaktadır.

• **YURT DIŞINDAN GELEN KONUKLARIMIZ:** 21 Mayıs 1996 tarihinde, Martinus Enstitüsü'nden gelen Bayan Ulla ve Bay Stefan Perneborg, hem BİLYAY VAKFI'ni ziyaret ettiler, hem de Vakıf Merkezi'nde bir konuşma yaptılar. Ayrıca, Kasım ayında da John Bennett'in oğlu Ben Bennett BİLYAY VAKFI tarafından konuk edildi.

• **VAKIF İÇİ EĞİTİM:** Vakıf üyelerine yönelik eğitim çalışmaları da, değişik periyotlarla aralıksız sürdürülmüştür. Bizimle aynı yolu paylaşan ve bize katkılarını esirgemeyen büyük ailemizin yeni yılını kutlarız. ■

• Kitap İncelemesi •

DÖNÜŞÜM

Yazan/Tebliğ Alan: Julie SOSKIN
İnceleyen: Keith ELLIS

BİR hayli uzun zamandır, bedensiz öğretmenler öğrencilerini sezginin daha çok uygulandığı, düşüncenin en önemli itici güç, sevginin koşulsuz ve bir fiilin ardındaki niyetin fiilin kendisinden daha önemli olduğu bir hayat tarzına doğru yavaş yavaş yönlendirmekteydiler. Bu süreç, zorunluluk sebebiyle yavaş ve tekâmül ettiriciydi.

Artık öyle görünüyör ki yaklaşım ve tempo değişmektedir. Julie Soskin aracılığıyla alınan bu tebliğlerde, insanın gelecekteki yapısını ve dünyanın şu an bilinenlerden çok daha uzak geleceği de kapsayan hâlini ilgilendiren birçok ibareler vardır, tebliğlerin stili ise çok daha doğrudandır. Öğretmen, dikkatli biçimde üstünde durulması gereken yeni boyutları açıklamaktadır.

Ruhsal iletişim ile ilgili kısımlarda tebliğlerin yaklaşımı daha naziktir ama okuyucunun rahatlatıcı illüzyonlara kapılmasına izin verilmez. Diğer öğretmenler dünyamızın gittikçe daha esirî hâle geleceği konusuna biraz değinirken, tebliğ veren bu varlık çok daha ayrıntılı ve doğrudan bilgi vermektedir. Bizlere, şuurlarımızı genişletirken daha büyük bir kişisel disiplin uygulamamız gerektiği söylenmektedir ve bu genişlemede bizlere yardımcı olması için yüksek plânlarda çok güçlü bir çalışmanın yapılıyor olduğu söylenerek temin de edilmektedir. Sezgi-

mizin bütün hayatımızda aslı rehber olacağı bir zamanın haberi verilmektedir; öyle ki "ne yapacağımızı ve nereye gideceğimizi, arzularımızla ve kesinlikle akıl yürütmemizle değil, bilgimizle" bilir hâle geleceğiz.

Bu suur genişlemesi, bu ışıkla çalışma kavramı yeni değildir ama bu kitapta, boyutları artmıştır. Entelektüel zihinlerimiz derinimizdeki ben tarafından öylesine özüksenecektir ki, belirli durumlarda bir düşünceyi anında tezahür ettirecek hâle geleceğiz. Böyle bir durumla ruhlar âleminde karşılaşmayı bekleyebiliriz ama bizlere, bunun bir insan yeteneği hâline geleceği söylenmektedir.

Dönüşüm, hızlandırılmış bir ruhsal gelişme olarak anlatılmaktadır. Bu da her birimizden hayatın içindeki olaylar karşısında daha olgun davranmamızı, yani negatif korkudan ziyade pozitif, duygusallıktan arınmış sevgiyle tepki vermemizi gerektirmektedir.

Bu kitap önemli bir eserdir ama tebliğ veren varlığın sıklıkla tekrarladığı, ortaya çıkacak olan hiçbir şeyden telaşa kapılmamamız gerektiğine ilişkin uyarılarını göz ardı edenler için bir sorun oluşturabilir. Dönüşüm, yani değişim, dünya kurulu berimizdir. Ama Kova Çağına girerken, bu değişim ruhsal yapı anlamında daha da hızlanacaktır. Kendi içinde zorluklara yol açacaktır ama bu zorluklar, kitabın sağlam öğütlerini izleyenler için başa çıkılmayacak türden değildir. ■

*LIGHT DERGİSİ, Cilt 115 no.3 Kış 1995
sayısından çeviren: Yasemin TOKATLI*

Yeni Yılına Kutlu Olsun.

Ruhsal İdare Mekanizması

Selman GERÇEKSEVER

EVHERİ ruh olan varlıklar seçme özgürlükleri ve irade benzerliklerine göre ruhsal/plânsal organizasyonlar hâlinde maddesel ortamlara/mekânlara enkarne olurlar. Bundan amaç; Kozmik ilkeler ve yasalar çerçevesinde uyum sağladıkları mekânlarda bilgi uygulaması yapmak, yaradılış nurunu "merkez"den sonsuza taşımak, bu arada ruhsal âlemlerle maddesel âlemler arasındaki iletişimi sağlayarak maddenin de gelişim sürecini yönlendirmektir.

Bu şekilde ve bu amaçla oluşan bir plânsal organizasyonun ("koni"nin) alt yapısını, o plânsal organizasyonun genel tekâmül düzeyine uygun bir maddesel mekân oluşturur. Dolayısıyla, gözlediğimiz her uzaysal obje, bir plânsal organizasyonun/yapının (spatyomuyla birlikte) maddesel bazı/tabanıdır. Bizim durumumuza uygun bir ifadeyle; dünyanın ve her gezegenin (ve öteki uzaysal objelerin) üzerine enkarne vaziyette bir ruhsal organizasyon mevcuttur. Bu organizasyonun tepe noktası (hiyerarşik merkezi) o gezegenin RABBİ'dir. RAB organizasyonunun (sisteminin) ruhçuluk öğretisindeki adı RUHSAL İDARE MEKANİZMASI (RİM)'dir.

Dünya adını verdiğimiz bu maddesel ortam (ve tüm maddesel formlar) spatyomuyla birlikte, gördüğümüz bütünlüğünü söz konusu ruhsal etki altında koruyabilmektedir. Maddesel formlar kendi gelişimlerini de ruhsal etki altında sürdürürler ve gerçekleştirirler. Bu bakımdan RİM, tüm dünyanın, dünyasal olayların sahibi ve yöneticisidir. Dünya gezegeni, üzerinde ve içinde bulunan her şeyiyle birlikte RİM'in mutlak hâkimiyetine dayalı "kozmo-biyolojik bir etki ağı"nın görüp gözetimi altında O'na hizmetini ve bu yolla da gelişimini

sürdürür. O'nun amacına hizmet edemeyen her şey değişime uğrar, yerini daha ehil olanlara terk eder. Bu değişim, gelişim ve değer kazanma süreci; "siklus" dediğimiz büyük tekâmül devreleri boyunca, "RİM'in Saltanatı" yeryüzünde kuruluncaya kadar, başka bir ifadeyle "RİM Plânı"nın oluşturan tüm birimler O'nunla özdeşleşinceye kadar (Plânsal ve bütünsel gerçek "BİR"lik gerçekleşinceye kadar) devam eder.

Söz konusu gelişim süreci içinde en yüksek vahiyden en sade sezgiye kadar, her türlü kozmik bireyin eylemini RİM düzenler ve gelişim sürecini devamlı olarak motive eder. Bu çerçevede dünya Rab Plânı içinde olup duran; kendi payına düşen bilginin, tüm plânın en ücra birimlerine kadar emilmesi ve özümlemesi sürecidir. Bu gelişim süreci içinde; İlâhî Kudret'in bizlere ulaşmasını sağlayan tesirlerin yerinde ve ayarında akışını elinde tutan RİM, Dünya Tekâmül Okulu'nun hiyerarşik yönetiminde en üstün noktadır.

RİM, hepimizin mensubu/üyeyi bulunduğu bu plânsal organizasyon içinde YARADAN'IN MURADI'nı harfiyen uygulayan ilâhî bir sistemdir. Bu uygulama sonunda insanlığın anlayışı aydınlanıp, bilgisi ve kendisi "yenileşecek"tir. Sonuçta (devre sonunda) küresel bir şuur uyanıklığı hasil olacaktır ki, bu gerçek "kurtuluş"tur. Bu "kurtuluş"ta "kurtarıcı", insanın kendi varlığını kendisine tanıttak olan "BİLGİ"dir. Bu BİLGİ, RİM'in kendi tasarrufuyla, muhafazasıyla ve "kalem"iyle indirilen BİLGİ'dir. O BİLGİ, tüm bilgilerimizi kapsayıcı, "BİR"leyici ve kutsayıcıdır. Kutsalların kutsalıdır.

Kısaca diyebiliriz ki; RİM, Dünya tekâmül Okulu'nun gerçek patronudur. Tekâmül sürecinin ve her şeyin başı ve sonu O'dur. Ezel ve Ebet arasındaki vazifenin kapsamını bilmenin imkânı yoktur. Zira o her zaman ve her mekânda genişler durur. ■

KIBRIS'TAN HABERLER

DOĞU Akdeniz Üniversitesi Parapsikoloji Klübü 1995 yılı Mayıs ayında kurulduğundan günümüze kadar yapmış olduğu etkinliklerle parapsikolojinin üniversite camiasına ve Kıbrıs halkına tanıtımını başarı ile sağlamaya çalışmıştır.

Klüp, parapsikoloji biliminin tanıtımı için tüm yıl boyunca her salı A5 109 nolu sınıfta geniş katımlı söyleşiler düzenlemiştir. İstanbul Bilyay Vakfı'ndan konuk konuşmacı katılmış, Bayrak Radyosu'ndan yayınlanmıştır.

Ayrıca 12 saatlik çeşitli konularda belge sel video gösterimi yapılmıştır.

3. Bahar şenliğinde parapsikoloji standı açarak Ruh ve Madde Yayınlarını satışa sunmuşlardır.

Tüm bu etkinlikler yapılırken öğrenci arkadaşların parapsikolojiye eğilimlerini saptamak için 742 öğrenciyeye anket yapılmıştır.

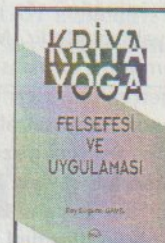
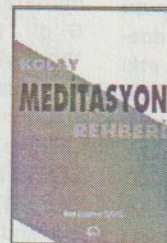
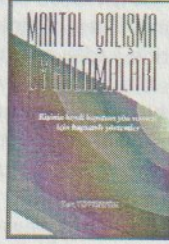
1995-1996 yılındaki bu faaliyetlere 1996-1997 yılında da devam edilecektir. Önümüzdeki yılın panel programı şöyledir:

1. Video Gösterileri: Konuları UFO'lar ve tekrardoğuş belgeselleri olan video gösterileri periyodik olarak yapılacaktır.

2. Konferanslar: Konuları Parapsikoloji ve Ruhsal Araştırmalar olan iki adet konferans düzenlenecektir.

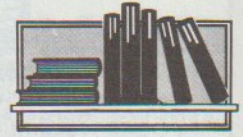
3. Yurt içi ve yurt dışındaki benzer kurum ve kuruluşlarla bilgi alışverişinde bulunulacaktır. ■

YENİ KİTAPLARIMIZI GÖRDÜNÜZ MÜ?

KİTAPLAR ARASINDA

Antik Çağdan Günümüze Kadar ESSENİLER ve SİRLARI

Kitabın adı / Orijinal adı
ANTİK ÇAĞDAN GÜNÜMÜZE KADAR ESSENİLER ve SİRLARI
THE ESSENES AND THEIR ANCIENT MYSTERIES

Yazan / Çeviren

Robert CHANEY

Duygun ARAS

Sayfa Adedi ve Baskı Tarihi

96 sayfa, 1996

Fiyatı: 400.000 TL.

RUH ve MADDE YAYINLARI

P.K.9 80072 Beyoğlu-İSTANBUL

Dünyanın gizli tarihini belirleyen toplumlardan birisi de Essenîlerdir. 1940'larda İsrail'de Lüt Gölü çevresinde yapılan kazılara kadar bu ilginç topluluk hakkındaki bilgimiz hiç yok denecek kadar azdı. Kumran mağaralarında gömülü bulunan "Ölü Deniz Tomarları"nda aktarılan bilgiler o kadar şaşırtıcıydı ki, bunların gerçekleri ifade edip etmedikleri ilgili çevrelerce hâlâ tartışılmaktadır.

Kumran tomarlarında Essenîlerin yaşam felsefesi ve bilgileri hakkında çok sayıda ifade açığa çıkarıldı. Kendilerini açığa çıkarmaktan hoşlanmayan, sessiz bir yaşamın oyuncuları olan Essenîler, bilgileriyle, evrensel nitelikteki ezoterik felsefeleriyle, ruhçuluk açısından kozmik ilkelerin uygulamalarını yapıyorlardı. Doğayla, kendileriyle ve dünyayla barışık ve uyum içindeki yaşamları acaba İsa'ya da yol göstermiş miydi? İsa'nın öğretisi ve ifadelerinde birçok Essenî özelliği görülmesi, bu soruyu evet'lendiriyor. Aslında, tüm dinlerin ortak ifadelerini Essenîlerin bilgi dolu tomarlarında görmek mümkündür.

Uygulamalarıyla, bilgileriyle birlikte yaşadıkları toplulukların garip baktığı, garipsediği bu topluluk acaba dünyada olup dünyalı değil miydi? Bu sorunun cevabını hemen vermek elbette zor. Ancak gezegenimizin gizli gerçek tarihi ortaya çıkıkça buna da bir cevap bulunacaktır.

Eser, yetkili ve etkin bir yazarın ellerinde genel hatlarıyla bir Essenî referansı hâline gelmiş. Her şeyin, her bilginin ortak bir kaynaktan uzandığına dair eğilim taşıyan araştırmacı ve normal okuyucu için destekleyici bir kitap. Üstelik Yeni Çağa girmekte olan bir toplum için, Yeni Çağa çok önceden girmiş ve yaşamış bir toplumu getiriyor önümüze.